

היינט פארמאגט

№ 279 Łódź, Piątek, 5 grudnia 1930 r. אנטער יאהרגאנג לאדו פרייטאג פון כסלו תרצ"א № 279

שרייבט פראטעסט-פעטיציע געגען דעם פערדאט פון דער ענגלישער דע-אפוטער די גירונג לגבי אונזערע רעכט אויף ארץ-ישראל.

דער איניציאטאר איז גרינדער פון דער וועלט-בעריהמאער „ישיבת חכמי לובלין“ הגאון ר' מאיר שפירא שליט"א האב"ד וכ"ת דק" וועט האלפן א דרשה אין דער אלטשטעטישער שוהל (יואלב ארמא 20) מארגען, שבת, פ' וישלח, 10 פריה פאר קריאת-התורה איבער דער בעדייטונג פון „ישיבת חכמי לובלין“ פארן כלל-ישראל, ועד „ישיבת חכמי לובלין“ סניף לודו. פעטערקאני: דער רב שליט"א פערבלייבט בין דאנערשאגן אין לאדו אין לאזשירט אין האטעל, סאנאמאל, זאוואדוקא 7.

גרייכשטעלונג.

אין צושטעלונג מיט די בערוקטע נאטיצען אין דער גרייכער פרעסע ווערן זעלבסטמאך פון וויצע-דירעקטאר פון דער פערז-געז. „SILESIA“ י. גאלד צוליב אנגעליכע סינאק אפערעציעס, וואס זייען דורך איהם פארמישט געמיינט גיחא-רען מיט די פאדערן פון דער געז. סטעלען מיר דערמיט לעסט, אז די אפערעציעס האט דיר, גאלד געמיינט אויף זיין אייגענעם חשבון אין מיט אייגענע פאדערן, אזוי אז אונזער בערעכענע האט אפגעלייגט צוליב דעם פארפאל קיין שום שווערן נישט גליימען.

Towarzystwo Ubezpieczeń „Silesia“ Sp. Akc.
Centralna Dyrekcja w Bielsku.

DR MED.
J. PIK
ul. Żeromskiego 36
ביים גרינעס סארק
טעל. 173-50
נפרון און אינירל קראנק.
ספע. פון אכא-נפרון.
נעמט און פון 5'-7 אה.

איבערצוגעבט
א האלב געוועלע מיט א גרויסער וויסנשאפט צי-פיעהרען
צענטערליאנא 73
אין געוועלע 8886

Z intencji zaręczyn przyjaciółki naszej
panny **Heli Zbarównej**
z panem
Pawłem Suchowolskim
życzymy wiele szczęścia.
RODZINA SZMAJER

פערטיין פון זדונסקא-וואליעד
איז לאדו, נאוואמיעסקא 22.
דערמיט טאכטן מיר בעקאנט, אז אונזער פערטיין איז טעכטן יעדע זונמאג און מיטוואך פון 7-11 א זייער אונזער אונזער און ערלעדיגט זעמליכע פערטיינס-ענינים.
גלייכצייטיג מערדערן מיר, אז ביי אונז ווערן יעדען שבת אינדערפריה געדאווענט. אלע מיטגלידער ווערן גע-בעטען צו קומען דאווענען. די פערטיוואלעטונג.

צו דער פערלאבונג פון אונזער לי-בען ברודער און שוואגער
מאניעק הערשקאוויטש
ליט פ-5.
מאניעק פאלבערמאן
ווינשען מיר זיי א הערצלע כען מול טוב, און א גליקלע כען צוקונפט.
טאלא סאלעם, שמועלעם, הערשקאוויטש
און יצחק ברונער.

א הארציגען מול טוב ווינשען מיר אונזר חש"ב'ן קאסירער ח'
שמואל וואלף פעלדמאן
צו דער חתונה פון זיין טאכטער
פרי. מאניעק מיט'ן הארץ שוואדוקי
און דעם יונגען פאר א גליקליך און צופרידען צוזאמענלעבען.
די היליס קאסע קאמיטע און די פארק-מיטע פון אלטווארג שוסט ר ביים הענטווערקער פארטיין ווארשאסאמא 19

אכטונג, רעסטאראטארען
אויב ביר-האלע-בעזיצער!
מיר פאדערן אויף די יעניגע מיטגלידער, וואס זענען שולדיג פער-לעגענע מאניעקלעכע בייטראגען, צו זיי זאלען שפעטעסטנס ביי דעם 31. גרודזשען 1930 רעגולירען די בייטראגען, אין גענעסענעל נעהמען מיר אראפ פון זיך די פערזאנלעכע-מליכקייט פאר די ווייטערדיגע פאלגען. גלייכ-צייטיג ווערען די יעניגע מיטגלידער אויסגעשלאסען אום מיטגלידער. די פערטיוואלעטונג.

צו דער חתונה פון אונזער ליבען ברודער און שוועסטער
אבא בארובקא
מיט פרי. העלע מאטיל
ווינשען מיר פיל גליק און עויעגע צו-פרידענהייט
יחאל בארובקא און פ"ו

אכטונג, קראוואטען-מאכער!
מיר פאדערן אויף אלע מיטגלידער, ווי אויך נישט-מיטגלידער צו קומען אויף דער
אלגעמיינער פערזאמלונג,
וואס קומט פאר זונטאג, דעם 7. דעצעמבער ד. י., פונקטל 7 א זייער צווענד אין האנדווערקער-קלוב, פאלודניאווא 4.
אויף דער טאג ארגונג: די אלגעמיינע פאך-לאגע.
מ'בעט מאסענוויי צו פרשיינען, ווייל ס'האנדלעט זיך אין איירע אייגענע אינטערעסען. 1826 די פערטיוואלעטונג.

גאך לענגע און שווערע לידערן אין נעכטען געשטארבען מיין ליבער מאן, אונזער שוועסטער און א נפערעסליכער מאכער, שוויגערפאטער, נויספאטער, ברודער, שוואגער און אונקעל
נ"ע מאיר לענגא
בן ר' יעקב ז"ל
(איז עלטער פון 55 יאהר).
די לוייה קומט פאר היינט, פרייטאג, 12 א זייער בייטאג פון טרויער הויז, דווארסקא 5, ווערען וואס עס טיילען מיט אין גויס צער. די טיפטויערנדע הינטערבל בענע.

צו דער פערלאבונג פון אונזער ווערעטע פריינדליך
פרי. רויזשא גערטלער
מיט ח' דוד גערטלער
גרעגולירען מיר הערצליך און ווינשען פיל גליק און צופרידענהייט 11861
ש. פלומענשטיין און פרו'

פ'אנא'ס פארטעפיאנען
פירלען ראדיא'ס, פיקיפס
אמביליגסטען אויף רעסעס
C. NOOKOWSKI
Sienkiewicza 25, tel. 130-04.

יודישער האנדווערקער!
זונטאג, דעם 7 ד.ח. 8 און 8 קומט פאר אין אונזער לאקאל (פאלודניאווא 4)
א פראטעסט-מיטינג
געגן פראיעקט צו העכערן דאס דירה-געלד מיט רעדעס וועלען אויסטרעטען די ה"ה סייס דעם ד"ר ראזענבלאט, אינזש. זעלינסקי, ב. ארדינאנס, י. שווארצערג, אדווא. שטריוויך, אדווא. אפס, א. א.
דישע הענדווערקער קומט מאסענוויי עס נעהט אין איירע צווייטענען! צענטר. יוד. האנדווערקער פערבאנד אין לאדו פאלודניאווא 4

I. BLEICHFELD
R. Torończyk-Bleichfeldowa
Lekarze-Dentystyci
Cegielniana 46, tel. 132-88. Przymiwa: 10-214-2

געפאלען דער מיניסטארעז = קאבינעט איז פראנקרייך

טארדיע זאל ווידער בילדען דעם נייעם קאבינעט

אהאלבער מיליאן דאלאר פאר דעם פאלעסטינא-ארבייטער-פאנד

בירינג ר.ק. 4. (י"א טעלעגראפיש) דאז איז פארגעקומען דער פרא-פאלעסטינא-ארבייטער-קאב-גרעס פון אמעריקא און קאנאדע. צום קאנאדעס זענען געקומען 800 דעלעגאטען עס איז אנגענומען געווארען א שארפע פרא-טעסט-רעזאלוציע געגען דעם „וויס-בויך“ און עס איז בעשלאסען געווארען צו זאמלען פאר'ן פאלעס-טינא-ארבייטער-פאנד א סכום פון 174,845 דאלאר, וועלכע זענען גע-זאמעלט געווארען דאס יאהר.

מורא'דיגע שרפה פון אייך-לאגערן איז ניו-יארק

אלע ניו-יארקער פייערלעשער-אפטיילונגען לעשען די שרפה פון 4. (א.א.ב.) צו מעלדעט פון גרויסען און איל-לאגערן פון דער שטאט-דאר-איל קאמפאניע אין בראקלין האט אן מיטען דער נאכט פון צווייטן דעצעמבער אן אויסגערייסען א רעזערוואר פון 10 טויזענט גאלאנען ווי-איל פונם פייער האבען אויסגערייסען נאך 7 איל-און 8 טערפענטן-רעזערווארען. צוליבן גרויסען פייער און רויך האבען די פייערלעשער נישט געקענט לעשען די שרפה און בלויז אפגעהיט אן סכאנען זיך נישט אנקאפען די שכנותדיגע רעזערווארען. ס'איז דא א גע-זאמלעט פון 174,845 דאלאר, וועלכע זענען גע-זאמעלט געווארען דאס יאהר.

פאריז, 4. (א.א.ב.) נאך דער פויגע האט פרעמיער טארדיע געשטעלט אן ענטאט די טראגע-זעגען צוטוי. 147 האבען געשטימט געגען; פאר-139, אזוי ארום איז די רעגירונג מיט 8 טיימען אומגעווארפען געווארען.

פאריז, 4. (א.א.ב.) דער גאנצער קאבינעט איז זיך צוזאמענגעקומען אין איבער-מיניסטעריום כדי צוזאמענשטעלען דעם דימיסיע ראפארט וואס זאל נאך היינט דאנערשטאג איבערגעגעבען ווע-רען דעם מלוכה פרעזידענט.

אין דער פאליטישער וועלט רעכענט מען אז פראקאדע וועט בעאויפטראגט ווערען מיט דער בילדונג פונם נייעם קאבינעט, ער וועט זיך אבער דערפון אפזאגען און אויף זיין ארט וועט ווידער קומען טארדיע, בפרט וויל ער פרעזענליך אין דער איסטריקא-פערע נישט פערמישט.

פאריז, 4. (א.א.ב.) דער מיניסטער-קא-בינעט האט איבערגעגעבען דעם מלוכה פרעזידענט די דימיסיע, דער מלוכה פרעזידענט האט די דימיסיע אנגענומען.

די פעהאנדלונגען וועגען דער בילדונג פון א נייער רעגירונג וועלען זיך אנהויבען פרייטאג.

אויף אייביג-פערמשפטע ארא-בער ווערען בעפרייט פון תפיסה

ירושלים, 4. (י"א טעלעגראפיש) דער ארא-באן פון גרויס-מוסטי טיילט מיט, און אין די נאך-הענטסטע טעג וועלען בעפרייט ווערען פון טורמע פינף אראבער, וועלכע זענען פערמשפט געווען צו אייביגער תפיסה פאר'ן אנטויל אין דער צפון-ער-שויטה.

א נייער יודישער חודש-זשורנאל

ס'איז צושינען דאס 1-מע העפט פון דער נייער יודישער צייטשריפט אין דער פאליטישער שפראך א.א.

MIESIĘCZNIK ŻYDOWSKI

רעדאקטור ווען ד'ר ו. עלעבארג, שוויטער, ווען ס'זענען צו דעם צווייטן העפט פערלעט. מ'וועט אין חרש, רובאקא 8. אונזער ווערט פון חודש-זשורנאל ליבעראלישען באשפער, וואס זיך נעמט מיט דעם אויסשליסליכען און שוויטער אונזערע פון די פרובלעמען אין יוד. רעבען און קולטור, בפרט אין ווילנע, דעם 1-מע העפט (פאר דעצעמבער 1930) ענטהאלט טהעאטישע און אויסזען פראם. מ. באלעבא, פראם. מ. בורשטינער, ד'ר. י. טרענקער, ד'ר. מ. קאהאני, ד'ר. מ. קאהאני, ד'ר. מ. נוסענבלאט, ד'ר. א. מ. נאדעו, שפיר, ד'ר. א. מארטאקאווער, פאס. מ. האלעמסקי.

קופאן

אויף א יודישער עצה
גילטיג פרייטאג, דעם 5-טען דעצעמבער
א בעקאנטער יוריסט
ערטיילט יודישע עצות
פון 3 ביז 4 א זייער נאכמיטאג אין רעדא-ציע פון אונזער צייטונג, פיערטקאדער 21.
אינטערעסאנטע דארטען מיטברענגען דעם קופאן פון נייעם פאלקסבלאט
פון דעם זעלבן טאג.

אינוואנדערונג אוי אויסוואן-דערונג איז ארץ-ישראל

ירושלים, 4. (י"א טעלעגראפיש) אפיציעל ווערט פערעפנטליכט, אז אין אקטאבער זענען קיין ארץ-ישראל אריינגעפארען 217 יודען, 186 קריסטען און 19 מוסולמענער.
ארויסגעפארען פאר דער צייט זענען 101 יודען, 123 קריסטען און 75 מוסולמענער.

דעבאטע איז לארד-הויז וועגען ארץ-ישראל פראגע

אין נאמען פון דער רעגירונג האט לארד פאס-פילד זאגען עפען פאלגענדער ערקלערונג: „די רעגירונג פון זיין מאיעסטע האט נישט בדעה צו פערזעהרען קיינען ערד אין ארץ-ישראל אייביג אייגענטום פון יודישען פאלק, ווי אויך צו בעשעפטיגען אויף דעם באדען אויסשליסליך יודישע ארבייטער.“ פאספילד האט אן אן פריינדליכען טאן אנטער-געשטרעבען, אז אויך אנדערע גלויבענס-געמיינ-שאפטען אין ארץ-ישראל וועלען געגען געוויסע באדען. וואס שייך די פערזעהרונגען געגען געוויסע קאטעגאריעס ארבייטער, ווערט דאס אויך אנגע-ווענדעט אין פערשידענע אנדערע לענדער, נישט ארויסרופענדיג דערפון קיין אינטערנעצן מצד דער רעגירונג. די ערקלערונג פון פאספילד דארף בעטראכט ווערען אלס א צייכען, דאס די רעגירונג ציהט זיך צוריק פון געוויסע שטעלען אין „וייס-בוך“.

פראפ. איינשטיינ'ס דעפעשע צו דעם מאסעז-פראטעסט-מיטינג איז ניו-יארק

ניו-יארק, 4. (י"א טעלעגראפיש) פראפ. אלבערט איינשטיין האט צוגעשיקט א בעגריסונג צו דעם מאסעז-פראטעסט-מיטינג, וואס קומט דא היינט פאר.
ער שרייבט, אז ער איז ענטווישט אין דער ענג-לישער פאליטיק, ער גלויבט אבער אין דער יודישער סאלידאריטעט, וואס וועט ליפערן פאר ארץ-ישראל.

דעבאטע איז לארד-הויז וועגען ארץ-ישראל פראגע

אין נאמען פון דער רעגירונג האט לארד פאס-פילד זאגען עפען פאלגענדער ערקלערונג: „די רעגירונג פון זיין מאיעסטע האט נישט בדעה צו פערזעהרען קיינען ערד אין ארץ-ישראל אייביג אייגענטום פון יודישען פאלק, ווי אויך צו בעשעפטיגען אויף דעם באדען אויסשליסליך יודישע ארבייטער.“ פאספילד האט אן אן פריינדליכען טאן אנטער-געשטרעבען, אז אויך אנדערע גלויבענס-געמיינ-שאפטען אין ארץ-ישראל וועלען געגען געוויסע באדען. וואס שייך די פערזעהרונגען געגען געוויסע באדען. וואס שייך די פערזעהרונגען געגען געוויסע באדען.

דעבאטע איז לארד-הויז וועגען ארץ-ישראל פראגע

אין נאמען פון דער רעגירונג האט לארד פאס-פילד זאגען עפען פאלגענדער ערקלערונג: „די רעגירונג פון זיין מאיעסטע האט נישט בדעה צו פערזעהרען קיינען ערד אין ארץ-ישראל אייביג אייגענטום פון יודישען פאלק, ווי אויך צו בעשעפטיגען אויף דעם באדען אויסשליסליך יודישע ארבייטער.“ פאספילד האט אן אן פריינדליכען טאן אנטער-געשטרעבען, אז אויך אנדערע גלויבענס-געמיינ-שאפטען אין ארץ-ישראל וועלען געגען געוויסע באדען. וואס שייך די פערזעהרונגען געגען געוויסע באדען.

פראפ. איינשטיינ'ס דעפעשע צו דעם מאסעז-פראטעסט-מיטינג איז ניו-יארק

ניו-יארק, 4. (י"א טעלעגראפיש) פראפ. אלבערט איינשטיין האט צוגעשיקט א בעגריסונג צו דעם מאסעז-פראטעסט-מיטינג, וואס קומט דא היינט פאר.
ער שרייבט, אז ער איז ענטווישט אין דער ענג-לישער פאליטיק, ער גלויבט אבער אין דער יודישער סאלידאריטעט, וואס וועט ליפערן פאר ארץ-ישראל.

פראפ. איינשטיינ'ס דעפעשע צו דעם מאסעז-פראטעסט-מיטינג איז ניו-יארק

ניו-יארק, 4. (י"א טעלעגראפיש) פראפ. אלבערט איינשטיין האט צוגעשיקט א בעגריסונג צו דעם מאסעז-פראטעסט-מיטינג, וואס קומט דא היינט פאר.
ער שרייבט, אז ער איז ענטווישט אין דער ענג-לישער פאליטיק, ער גלויבט אבער אין דער יודישער סאלידאריטעט, וואס וועט ליפערן פאר ארץ-ישראל.

1-טער קלאנג-קלימ-שטער אין לאנדו

SPLENDID

צווייטע וואך פון טריומף!

KIEPURA

I BRYGIDA HELM

אין קלאנג-קלימ-שטער מיטשטויבער
נעמאל, די זינגענדיג שטאט

נארמל פרייטאג פון די פלעצער:
1.50, 2.50, 3.50.

אנהייב פון די קלאנגען 8, 6 און 10 אהער.
ב.א. זינגען און זינגען 4, 6, 8, 10 אהער.

גרויסע באר-הו-קאטאסטראפע

26 וואנאנען צושמעטערט און א מאשיניסט שטערבליך פערוואנדעט
פון דער ליניע או דער מאשיניסט פון צווייטען צוג.
פון די צושמעטערטע וואנאנען האט מען אן רויסעניזמען 11 פערוואנדעטע באר-הערינטער, דער רונטער 4 שווער-פערוואנדעטע, וועלכע מען האט אויך אפגעפיהרט אין שפיטאל.

PODZIĘKOWANIE.

Niniejszym uważam za swój obowiązek złożyć serdeczne podziękowanie
Towarzystwu Ubezpieczeń „EUROPA“
oraz **ODDZIAŁOWI w ŁOŹI (6-go Sierpnia 4)**
za szybkie wypłacenie kapitału pośmiertnego w wysokości
DOLARÓW AMERYK. 1.000
z polisy Nr. 16270, według której ubezpieczony był w powyższym
T-wie od roku małżonk **S. D. STANISŁAW RÓZGA.**
(-) **H. RÓZGA, Pabianice, Lutomińska 1/3**

גרויסע באר-הו-קאטאסטראפע

26 וואנאנען צושמעטערט און א מאשיניסט שטערבליך פערוואנדעט
פון דער ליניע או דער מאשיניסט פון צווייטען צוג.
פון די צושמעטערטע וואנאנען האט מען אן רויסעניזמען 11 פערוואנדעטע באר-הערינטער, דער רונטער 4 שווער-פערוואנדעטע, וועלכע מען האט אויך אפגעפיהרט אין שפיטאל.

פון דער ליניע או דער מאשיניסט פון צווייטען צוג.
פון די צושמעטערטע וואנאנען האט מען אן רויסעניזמען 11 פערוואנדעטע באר-הערינטער, דער רונטער 4 שווער-פערוואנדעטע, וועלכע מען האט אויך אפגעפיהרט אין שפיטאל.

Dr. med. J. BETTE

ספעצ. צאטע פא קינד. ר. און איבערליכע קינדקייטען
PIOTRKOWSKA 6, tel. 144-95
נעמט אן פון 8 - 11 פריה און פון 4 - 6 נאכט.

KAZDY GROSZ WYDANY NA WALKĘ Z GRUŻLICĄ SOWICIE SIĘ OPLACA

10.000 POLSKI ZWIĄZEK PRZECIWOGRUŻLICY

נייער פארקסב לאדו

א היסטארישער פערגלייך

דער אלטער רבן יוחנן בן זכאי און די נייע געדאנקען און בעטראכטונגען

פון דר א. גינזבורג

דער אלטער רבן יוחנן בן זכאי... דאס איז געווען לאנג צוריק, אין די צייטן פון צווייטן חורבן, לאנג צוריק, און דאן אזוי גיין זייטן וואלט עס פאסירט.

ירושלים, די הויפטשטאט פון ארץ-ישראל, איז געווען אפגעשניטען פון דער וועלט. פון דרויסען איז זי געווען בעלאגערט פון די רוימישע ארמעיען, אונטער דער פיהרערשאפט פון אספסינוס און טיטוס, וועלכע האבען קיינעם און קיינעם נישט אריינגעלאזט קיין ירושלים. אספסינוס און טיטוס, האבען געוואלט אויסהונגען ירושלים; דאס וואס זיי האבען נישט געקענט טון מיט זייער שווער, האבען זיי געוואלט צו דערגרייכען מיט'ן הונגער.

אויך פון אינעווייניג איז זי געווען בעלאגערט, איהרע שוואים, נאך פון איהרע פריינט, — פון יענע גרויסע פאלקס-העלדער, די לעצטע גבורים פון דעם יידישן פאלק, וועלכע זענען בעקאנט און געווען דעם נאמען „קנאים“ אדער „זעלאטען“. זיי, די דאזיגע פאלקס-העלדער, האבען געשלאסען בע-סער צו שטארבען אידער צו אריינצופאלען אין די הענט פון שווא. בעסער צו שטארבען אידער א לעבען פון שקלאפעריי, בעסער צו פערלירען דאס לעבען אידער פערלירען די זעלבסטשטענדיגקייט, בעסער צו פערלירען דאס לעבען אלס נאציע אידער צו פערלירען די אומאפהענגיקייט. זיי וועלען זיך נישט אונטערגעגעבן; קעמפען ביזן לעצטען טראג פון בלוט, קעמפען ביזן לעצטען אטעם-צוג. האר צען זיי געהיט די טויערען פון ירושלים אינעוועניג. קיינער טאר נישט פערלאזען ירושלים, פערלאזען ירושלים הייסט בעגעהן פערראט. און פאר א פער-רעטער איז דא בלויז איין בעצאעהלונג — דער טויט. האט זיך צווישן די איבעריגע בעלאגערטע און ירושלים, די בעלאגערטע פון דרויסען און די בעלאגערטע פון אינוועניג, אויך געשונען רבן יוחנן בן זכאי, א תלמיד פון דעם אלטען הלל, פון „הלל הוקן“.

רבן יוחנן בן זכאי איז געווען אומאמער-תל-מיד פון זיין רבי'ן: „מילד און גוט צו מענטשן.“ צו אלע מענטשן און אויסנאם פון ראסע, נאציע אדער גלויבען. מילד און גוט צו אלעמען, וואס זענען, וועלכע געווארען אין געשטאלט פון גאט, זיין העכסטער אידעאל איז געווען שלום צווישן מענטשן. שלום אונטער אלע אומשטענדער, שלום, ווען אפילו יענער שלאגט און בעליידעט אים, שלום ווען אפילו יענער פראגט אים איהר בלוט.

אויך אפער נישט צו פארלירען קיין שלום אויף דער וועלט, אפילו נישט פאר דעם שלום-מענטשן. ער מוז ווילנדיג-וויילנדיג, קומען אין צוזאמען-שמועס מיט די אנדערע מענטשן, מיט די מלחמה-מענטשן, ער מוז קעמפען מיט די מלחמה-מענטשן, קעמפען פאר זיינע מיינונגען, אפער קעמפען מוז ער.

און ווירקליך, ווי האט מען זאין דעם דאמאלס-דיגען ירושלים געקאנט רעדען ווענען שלום, ווען שלום האט געהייסען פערשקלאפונג? ווי קען מען רעדען ווענען שלום, ווען דער זוכט איהר בלוט? ווי קען מען רעדען ווענען שלום, ווען דער איינציגער שלום וואס דער שונא וויל איהר געבען, איז דער שלום פון טויט?

האט זיך רבן יוחנן בן זכאי נישט געפיהלט גוט דעם דאמאלסדיגען ירושלים, אפער ארויס-געהן האט ער נישט געוואלט. דעם נאמען פער-רעטער האט ער אויף זיך נישט געוואלט געה-מען, און ער דארט געווען און געלעבט.

איז רבי יוחנן בן זכאי דארטען געווען און געלעבט, ביז אינעוועניג, — אזוי דערצעהלט די לע-בענדע, איז ער געגאנגען שפאצירען איהרע די גאסען פון ירושלים, האט ער, דער מענטש פון בון, און דער מענטש פון בית-המדרש, דערווען נישט אונטערגעגעבן, וואס האט איהם געמאכט אויס-ציערען, ער האט דערווען ווי דער עולם, דער אויסגעווענערטער עולם, האט געקאכט שטויב אין וואסער און דערמט זיך גענעהרט. האט ער צו זיך געזאגט: „מענטשן, וואס דארטען זיך שפייזען מיט דער זוף פון שטויב קענען זיך נישט שטעלען געגען די ארמעיען פון אספסינוס; דער קאמף איז א פערלירערע.“

צווישען די פיהרער פון די קנאים איז געווען זייער א פלימעניק, א ונהן פון זיין שוועסטער. האט איהם רבן יוחנן געשיקט רופען צו זיך און האט מיט איהם געהאט א לאנגען שמועס: „ביז ווי לאנג נאך וועט איהר פיהרען די מלחמה? וואס וועט איהר דערפון געווינען? עס קען בלויז פיהרען דערצו, אז אלע וועלען אויס-גען פון הונגער, וואלט נישט געווען א סברא, אז זיך זאל מין ארויס-לאזען פון שטאט און איהר וועל זיך זעהן מיט אספסינוס, אפער וועט מיר דאן בעלונגען עטוואס ביי איהם צו פועלן, עטוואס צו דאסווען.“

— אומגעבליך! — האט געענטפערט דער פלי-מעניק. — ווען איך זאל קומען מיט אפאר פארשלאג-ועט מען פיר באלד טויטען. קיין לעבעדיגער קען נישט פערלאזען די שטאט. בלויז מתים לאזט מען ארויספיהרען פון שטאט, בלויז מתים לאזט איז געבליבען, און רבן יוחנן בן זכאי זאל זיך מאכען פאר א געשטארבענעם און מען זאל איהם אלס מת ארויסטראגען פון שטאט, מען האט מען די אריינגעלעגט אין אגראן, און ארום האט מען צו-איינגעטען עטוואס פון וואס זיך זאל זיך שפירען.

אספסינוס געזאגט גרויסמוטיג, „יבנה און איהרע חכמים“, א דעמאלסדיגען אנווערטיקעס, איז אלץ וואס דער פרידענס-מענטש רבן יוחנן בן זכאי, האט פערלאנגט... „יבנה און איהרע חכמים“, מעהר האט ער נישט געדארפט. „יבנה און איהר חכמים“ וועט ווערען א קולטור-לער צענטער. פון דעם יידישן פאלק אין זיינע גלות-לענדער און אין זיין גלות-לעבען. די תורה פון יבנה וועט זיין די גייסטיגע שפיין פאר דעם יידישן פאלק, מען דארף נישט קיין זעלבסט-שטענדיגקייט, מען דארף נישט קיין מלוכה, — מען דארף האבען א יבנה...“

און דאס, וואס רבן יוחנן בן זכאי האט געוואלט האט ער דורכגעפיהרט, יבנה איז באמת געווארען דער קולטור-לער צענטער פון דעם יידישן לעבען, און יבנה און און דעם תלמוד. ווי ער איז איצ-טער, אב-אוינדערקעט קינד פון יבנה, מיט אלע זיינע חומרות און גיורות, מיט אלע זיינע צאמען און אפצאממנג, וואס האט נישט דערלאזען, אז דאס יי-דישע פאלק זאל אויסגעמישט ווערען מיט די איבע-ריגע פעלקער. — און יבנה וואלט אפער איבער-מעהר נישט געווען קיין יידיש פאלק.

און יבנה האט דערהאלטען דאס יידישע פאלק, ביים לעבען, אפער מאנכער קען פרעגען: צי האט זיך עס געלוינט? צי האט מען עס בעדארפט? צו וואס האט געווינט אפאלעבען פון צרות און יסורים, פון די ווילדעס רדיפות און פערפאלגונגען? ווער האט דערפון געוואונען?

אמת סאקע, מיר איבער ווילען לעבען און פארטועצען אונזער אייגענארטיגען נאציאנאלען לע-בען צוליב דעם זעלבען פשוט-ביאנאלגישן טעם, וואס יעדער לעבעדיג ווערען וויל לעבען זיך אינדר-אין.

זיידעלעך לעבען, אפער ווען מיר וואלטען אויסגע-מישט געווארען און פערלירען אונזער נאציאנאלען פרצוף, וואלטען מיר ממילא דעם דאזיגען פערלאנג נישט געהאט... טויטע ווילען נישט לעבען!

שוין נאכ'ן צווייטען דור נאך רבן יוחנן בן זכאי האט זיך געפונען איינער, קיין אנדערער, ווי דער גרויסער רבי עקיבא, וואס האט מיט זיינע תלמידים געקעמפט פאר דער יידישער זעלבסטשטע-דיגקייט אונטער דער פיהרערשאפט פון בר-כוכבא, — שוין ער האט געזאגט, אז רבן יוחנן בן זכאי האט זיך בענארישט דערמיט, וואס ער האט זיך בענוגעט מיט יבנה.

ווי די מעשה זאל נישט זיין, רבן יוחנן בן זכאי איז געווארען א גוטער תורח פאר אונזערע אלע נייע רבן יוחנן בן זכאי, וואס בעגאנגען זיך מיט א „קולטורעלען צענטער“. זיי ווילען א נייע יבנה, א מאדערנע יבנה, און זיי מיינען באמת, אז די נייע יבנה וועט בעווייזען אויפצוטון דעמואלען וואונדער וואס די אלטע יבנה האט אויפגעטון.

אנגעפאנגען האט זיך עס מיט „אהר העם“, מאנכע פון זיינע תלמידים, וועלכע האבען איהם נישט גוט פערשטאנען, און איהם אויסגעמישטש שלעכט, זענען אוועק פיל ווייטער... זיי מיינען איז דער ווירקליכקייט, אז צו צעהן-קלאסיגער אר-נווערטיקעס מיט א טון, „קוס-פרוקן-פראצעסא-רען איז געווען צו דערהאלטען דאס יידישע פאלק, ביים לעבען אין דער איינציגער צייט, ביי זיי הייסט עס „קיום האומה“.

פערגעסען זיי דערביי, אז רבן יוחנן בן זכאי, האט געהאט א גרויסען טיפען, אלץ דורכדרינגע-דען גלויבען. ער האט געהאט א גרויסען סטאר-קען, לעבעדיגען גאט, וואס האבען זיי? שערבלעך פון צובראכענע לחות!

און נאך עטוואס, נישט אלע קענען געהען אדע קרוין, נישט פאר אלעמען פאסט ער. נישט אלע קענען דאך געהען דעם קרוין פון א רבן יוחנן בן זכאי!

שווארצע ארבייט! א בילד פון די נייע! — משה שיפריס

קאסטען און ווער אויף א משא-וואגן. איינציג רינגלען ארום די „רעסעפאנען“ אויף האנט-וועקלעך. באלד זענען זיך אויס-גאנגען מיט רות. מען עסט צעס, און זיך פערטרינקט מיט גרינער אדער געלער הלשונדיגער זיסקיס. „לעמא-נאד“ און „אראנזשעיד“ רופט מען דאס. דארטען דארף עס זיין ציטירן אדער מאנאצען-זאסט. עס איז אפער נישט מעהר ווי פשוטע טרינק-וואסער און פערזינט מיט סאכארין.

און דא, אויף הויכעם אלדאס גוטס, אויף העל-כע מען האט ערשט מיט די לעצטע כוחות גע-ארייט, עסט מען דעם ארימען סייגען מאלצייט, מען גלייכט זיך אויס די פיינער, מען רעדט זיך דורך, מען זיינעט די ביליגע גאסען-צייטונג און מען רופט...“

ווייסע און גענער-אדבייטער זענען דא צוזא-מען. מען צווייט, מען עסט און מען רופט און מען שמועסט צוזאמען. שווארצע פראצען ווייסע נישט פון קאלירען. שווארצע פראצען און ווייסע הענט שראגען דעם זעלבען שווערען פאק.

וויידער צו דער ארייט, קלייבט שעה פון רוח איז פאריבער. עס רודערט זיך ווידער. מען לאזט אן און מען לאזט אויס.

עפעס האט זיך א ברויט-פלייצער יונג בע-רעין אויף א ציפאריטער. שווער געווען צו כא-פען די ווערטער.

דער ארייטער האט, ווייס אויס, געמאכט א טעות און שיער פערטראגען א ביליגע טחורה. זאכען, ווי מענטשן, האבען זייערע בעזונדערע „קלאסען“.

דער ארייטער האט טיפער איינגעפליגען דעם רוקען און פערקירעוועט די טאטשעק מיט'ן קאס-טען אין אנצווער ריטונג.

אויף דער צווייטער זייט — אלסע איינגעהוי-קערטע, אפגעווישען חורבות אונגעשפארט איינע אויף דער צווייטער, האלטען זיך קוים אויף די פיס, קראמען פערקלאפט מיט ברעטער. נישטא, וויינט אויס, מיט וועמען צו האנדלען. צי אפער האבען די קרעמער מורא, אז די חורבות וואלען אויף זיי נישט איינפאלען. אט איז אפגעפונען קאס, ליגען סחורות אויסגעלייגט. אפגעטראגענע קליידער, אלטע שיד, ארייטער-העמדער און האקענס. וויינט אויס, אז מיט די קליידער גייט מיט דאס געצייג. דאס איינ-ציגע געצייג פון די האפען-ארייטער. און א האקען קען ער זיך נישט א ריהר טון.

אויפן ראג פון וואשינגטאן און פארא-סטריט צווישען איינגעלעגטע ווייטער שטעהט א געביידע א קאטוילישע שולע. הונדערטער קינדער אויסגע-דארטע, אפגעריטענע, שפילען זיך אויף די ארומיגע חורבות, אויף די אפגעווארפענע שטיקער פון ארי-טאמאבילען, און גרופע קינדער שפילען באלעם, ווידער ציהען זיך מויערען מיט אימפארט-און עקספארט-פירמעס, לאפאראטאריעס, און ווידער א-ריימקייט. אפגעבראכען געל הויז, מען זעהט נישט קיין פארהענגלעך, נאך בלויז טיפע פינטערע לעכער.

סיוואלט קיינעם קיינמאל נישט איינגעפאלען, אז דא וואוינען מענטשן, ווען נישט א שטייגעל מיט א פייגעלע אויפ'ן פענסטער. דאס צווייטע הויז שטעהט מיט א צובראסטעם הארץ, האלב האט מען אפגע-מיטאג-צייט. די ארייטע האט זיך אפגע-שטעלט. די ארייטער פערווארפען די האקענס אויף די העלדער. מען נעהט ארויס פעלקער, ווער עס בלייבט ניצען אויף א הויפען פעק, ווער אויף א

מדהה געווען דעם קץ...

א מעשה וועגען דעם רבי ר' אלימלך פון ליווענסק זצ"ל

פון זון צו זון פייגאז

— שוטה, האט דער זון צעוויינט? וואס פאר א בכית? דו ווילסט האַפּען אַ דין תורה מיט השי"ת מהיבא תתיו. ס'איז ביי דעם קיין שום חטא נישטא. ביי אַ דין תורה שרייבט זיך בפירוש אין דער תורה הקדושה: „קטן כגדול תשמעון“ ס'איז נישטא דערביי קיין נשיאת פנים, שרעק זיך נישט, געה ברענג מיר די צוויי דינים, זאג ווי אַן איך בין ווי מומין ווי זאלען זיצען מיט מיר ביי אַ דין תורה. ר' משולם איז געגאנגען מיט ברכים כושלות און האט געבראכט די צוויי שטאט-דינים.

האט דער רבי ר' אלימלך זיך געהייסען זיך זעצן לעבען איהם, איבער מצד ימין און איבער מצד שמאל, האט ער געשיקט ברענגען דעם סופר, און ער האט זיך אויפגעשטעלט און זיך אָנגעוויסען צו די דינים: — משולם בן דבורה האט אַ טענה צו קדשא ברוך הוא און ער וויל מסדר זיין זיינע טענות פאר אונז, וועלען מיר מומין זיין דעם צוויי-טען בעל דין הקב"ה. וויסען זאלט איהר, דינין מומהין, אַן הגם ער, איז דער גורא עולם, אָבער ביי אַ דין תורה איז נישטא קיין נשיאת פנים אפילו לגבי איהם, כביכול, און ער האט געבאלדען אַ תקיעה-שברים-תרועה און זיך געווענדיקט אַן ר' משולם, האט ער זיך אָנגערופען:

ג, משולם בן דבורה, זיי מסדר דייע טענות!

האט ר' משולם מיט אנאימה אָנגעהויבען:

— בית דין זקן, איך קום פאר איך אַ דין תורה האַפּען מיט כביכול יתברך שמו. ער האט אָנגעזען די הייליגע תורה מיט תרי"ג מצוות.

די ערשטע מצוה איז פריה ורביה, און קאָאָסט, אַן דער מלך האט גוזר געווען, אַן מען פאר חתונה מאַכען אַ טאָכטער בעצאָהלען פיר הונדערט גילדען איז אַזר הממשלה און דער גרויסער רוב פון אַהיבה בני ישראל זענען ענינים ואבלינים און פּער-זענען נישט צו בעצאָהלען אַזאַ גרויסען סכום, ווערט דאָך זיך דעם געשטערט די ערשטע מצוה פון די תרי"ג מצוות, אַט זיצען ביי מיר אַליין צוויי בוגרות; שהגיעו לרקן און ס'שדכנים זיך א זעהר גוטער שווער, נג קאָן איך נישט משרך זיין זיך, ווייל, איך האָב נישט די פיר הונדערט גילדען משלם צו זיין, און אַזוי ווי לב מלכים ושרים גיד די איז דאָך דער גור פון איהם אַליין, פון השי"ת און ער אַליין פּאָדערט מען זאָל מקיים זיין די מצוות פון דער תורה, און דאָס איז דאָך יודע פון די חכמ יתלמודי: „אין הקב"ה בא בטרוניא עם ברוחיו“ ע"כ פּאָדער איך ער זאָל מבטל מאַכען דעם גור דין, — האַטטו שוין געענדיגט דייע טענות?

— יא, האט ר' משולם געענטפערט, זיטערענ-דיג פאר שרעק און מירקיים.

איצט, — האט דער רבי ר' אלימלך זיך געווענדיקט צו די דינים, — לפימרי הערען, וואָס טענה'ט דער צווייטער צד,

און ער האט זי מוסר געווען א „שם" מכון צו זיין און זיי האַפּען זיך אַלע דריי פּער-מח'ט אויף אַ האַלבע טעה צייט, מעין עלית נשמה און אין שטוב איז געווען שצ שטיל, אַנאימה און אַ פּחד האט אַרומגעשוועבט און גאַנצען חלל פּוּבא צימער, אַלע האַפּען בחוש געפיהלט אַ חרדת אלהים.

באַכדעם האַפּען זיי זיך אַלע אויסגעכאַפט פון זייער מחשבות און דער רבי ר' אלימלך האט זיך אָנגערופען: וויסען מיר שוין די טענות אויף פּוּבא טענות!

צווייטען, בעל דין, על פי דינא, מווען די בעל דינים אַרױסגען פון שטוב, בשעת די „דינים" קלעה רען דעם דין צווישן זיך, נאָר אַזוי ווי ער, ית-ברך שמו איז „מלא כל הארץ כבודו" און „לית אתר פנוי מיניה" (נישטא קיין אַרט ליידיג פון איהם), מוז שוין אויך דער צווייטער בעל דין זיין אין שטוב בשעת הקיחת הדין.

ג, — האט ער זיך געווענדיקט צום משמש-דערלאנג אהער די גמרא „גטין".

ער האט זי אויסגעעפּענט און געזאָגט צו די דינים: ג, לפימרי הערען, און זיי האַפּען אַלע דריי צוזאַמען אָנגעהויבען לערנען:

— תעני עמד ותנין בן חורין? אַן ער איז האַלב אַ קנעכט און האַלב אַ פּרייער. צו געהמען אַ בת חורין קען ער נישט, ווייל ער איז אַ האַלבער קנעכט, צו געהמען אַ שפּחה כּכּוּנעית קאָן ער נישט, ווייל ער איז אַ חָנוּן בן חורין, — און נישט חתונה האַפּען קאָן מען דאָך נישט דערלאָזען, ווייל „לא לתרו בראה, לשפת יצרה", גאָט האַט בעשא-פּען די וועלט על מנת, זי זאָל בעזעצט ווערען מיט מענטשען — וואָס-זשע טוט מען, כּוּפּין אהו, בויט מען דעם האר ווינעט, ער זאָל איהם אינגאנ-צען בעפרייען כדי ער זאָל געהמען אַ בת חורין. בשעת'ן זאָגען דאָס וואָרט „כּוּפּין אהו" מען בויט איהם, האַט ער, זיל אויסגעווייבען זיין רעכ-טע האַנד פּלפּי מעלה, און די צוויי דינים האַפּען זיך אָנגערופען: בן כּה ובין כּה איז דאָך „הקב"ה גוזר והצדיק מבטל".

ג, האט זיך דער רבי ר' אלימלך געווענדיקט צו די משולם: — משולם, געה לחיים ולשלום אַהיים און טו דעם שידוך, דו בויט ארויס זכאי בדין, די גויה מוז בטל ווערען.

און אויף מאָרענדיגען טאָג איז אָנגעקומען אַ כּרוז פּוּבא: מלך, אַן די גויה פון איינצאָהלען פיר הונדערט גילדען פּאָר יעדען טאָכטערס חתו-נה איז בטל ומבוטל.

דער רבי אלימלך אָבער, ווייל ער האַט געמפּט כּביכול'ן אַליין, האַט שוין מער נישט געקאָגט זיין דער מלך המשיח און די גאולה איז ווידער דחה געווערען עד עת קץ.

דער גרויסער יוד (הלמודישע באַלאַדע) פון - מ. מ. דאָליצקי

די אַלע גרויסע מעשים, וואָס דו טענסט דערצעהלען וועגען זיך און גאַנצישט מעהר? מיר בעטען אונז בעשווערען דין, דערצעהל אונז ווער דו בויט, מיט וואָס געפּעלטו גאָט, וואָס דורך אַ מלאַך האַט געהייסען קומען ער צו דיר? דאָס איז דאָך נישט אומזיסט!

ער טוט אַ ווייל אַ קלער און ענטפערט זיי ענינווודיג און פּרוּם: געקומען איז אַ פּרוּם צו מיר פון שטעטעל דאָ אַרום און דינגט פּאָר שקלים צוויי מיין אייזעל פּאָר איהר פעלד, זי קומט דערנאָך צוריק און צעהלט מיר אַז דאָס געלד פּאָר יענע אַרבייט-טעג, איך טו אויף איהר אַ בליק, און זעה ווי בלאַס זי איז און פּרעג וואָס איז אַזוינס מיט איהר געשעהען? זי ענטפערט מיט געוויין: — מיין מאַן, דער שפּיזער פון מיין הויז שוין לאַנג אין תּפּיסה זיצט, האָב איך מיין פעלד פּערזויעט אַליין... אויך איך וועל האַפּען גליק און מיר דאָס יאָהר געראַט, ווי פּרייער איז געווען — גלייך געהט אַך איהם אַרויס... איך פּרעג איהר איצט: „און ווי וועט זיין, אַז גאָט וועט חס ושלום גאָר נישט שיקען אַ געראַטען יאָהר?" זי ענטפערט מיט אַ ביטער מיר, מיין האַרץ ריהרט אויף איהר שטים: — איך לאָז מיר דאָן אוועק און קלאַפּ אין טיר פון זיינע וועכטער און איך ווער ביי זיי אַ שקלאַפּין פּאָר מיין ברויט, אַזוי בעפרייען זאָל מען איהם און זאָל פון הונגער רעטען ער די קליינע קינדערלעך אין בויט... איך זעה מיט וועה און שרעק די פּרוּם ביים וועקען האַלט; נישט ווייט פון איהר אַ שפּאַן פּערזוויקעלט ליגט די שלאַנג פון זינג, וואָס רויבט אוועק איהר וועלה איך לויף אין מאַרק געשווינד, מיין אייזעל דאָרטען באַלד פּערקויפט האָב איך דעם ערשטען קונה בוך, איך גיב דער פּרוּם דאָס געלד און זי קויפט איהם איהר מאַן, און ווי איהר קוקט מיר אַן אַצינד, אַנשטאט מי גאַנציקל, אַרבייט אין אַליין...

צוהדעלט תמיד און פּערקלעמט, וואָס אַרבייט ביטער שווער צוזאָמען מיט זיין אייזעל און אַליין, און קיינמאַל האָט ער צייט צו לערנען תורה און פּערשטעהען; אַ פּשוט'ער עם-הארץ, ווי עס ווערט בעטראַכט דער מלאַך אָבער הייסט, דאָס איז געבאַט... און באַלד ביים ערשטען קרעה פון האַן, ווי גאָר פּערזאָנגען ווערט די נאַכט, די פּרוּמסטע און די גרעסטע לייט פון יענער שטאָט, די שטענטיגע בנדים טוען אַן און לאָזען זיך אַוועק אויף גאַטס בערעט...

זיי טרעפּען דאָרט אַ יודעל אַן פּערהיט'ן און פּערדאָרט; דאָס פּנים אויסגעצויגען, בלייך די אויגען אָבער ווייך און רהיג, מילד און צאָרט, פּערוואַנדערט און דערשטוינט קוקט ער אַן זיינע געסט, ווי קומען זיי צו איהם אין היים, וואו דלות וואוינט און ריבע מיידיען אויס ווי פעסט? זיי פּרעגען איהם: — וואָס איז דיין טון? לערנסט דו נישט תורה אין געהיים? כּמעט צווייטשט ווערט ער און רופט זיך אַן: „ווי קום צו תורה איך, וואָס מוז אַזוי זיך פּלאַגען שווער?..." אַנאיזעל האָב געהאַט אין אין פּאַרמעג, וואָס איך פּערזינגען פּלעג אויף שעה'ן און אויף טעג און שפּיזען מיין געזינד, און האָב איהם נישט אַצינד... זיי פּרעגען ווייטער: — זענען דאָס

אַמאָל איז גאָט געוואָרען ביי און האַט קיין רעגען נישט געשיקט די לופט איז ווידר הייס, מען פּרעגעלט זיך אין שווייס; עס ברענט, עס שטיקט, נישטא אַפּילו טוי ביינאַכט, און יודען געהען אויס פּערשאַמאַט, פּערהיט'ן און פּעריצער'ן; די נבואות ווערען אויסגעפּאָרט, די ברוינים זענען לעהר — מען וויינט, מען לאָזט און שוהל אַ טרעהר, מען וועקט גאַטס רחמים אַלע טאָג מיט יאָמער און מיט קלאַג, און דאָרט איז הימעל ער קיין תּפּילה הערט נישט מעהר, פּערשלאָסען זיצט ער הויך און סוף און לאָזט קיין רעגען נישט אַ טריף.

זי גרעסטע לייט פון שטאָט, די פּרוּמסטע וואָס די עדה האַט, איצט פּאַלען צו צו גאַט: — אַ רחום ביזנו אַלע מאַל געווען! ווי ווילסטו אונז פּערשלייגן אַצינד? אַ זאָל עס נישט געשעהען!

צו חלום קומט אַ מלאַך דורך ווינד צו זיי אין אַ געוויסער נאַכט: „אויב רעגען ווילט איהר האַפּען גלייך, געהט גיך צום אייזעל-טרייער דאָרט און טרעט נישט אַפּ פון אַרט, ביז ער זאָל בעטען גאָט פּאָר איך און קומען רעגען וועט אויף גיך!"

— דער „אייזעל-טרייער" ווער? מען קלערט, מען טראַכט, אַ שעהע ווילע נעמט ביז זיי אַן איהם דערמאָנען זיך, אַ יוד אַ קבצן גאָר,

אמר אני פערל פון תלמוד און מדש

פּערזוואַנדערט בלייבען שטעהן די גרויסע לייט פון שטאָט, זיי פּאַלען מיט געוויין און קושען זיינע שייך; אַ גרויסער יוד, מיר בעטען דיין שפּרייט אַויס די הענט צו גאַט און זאָל אַ רעגען געהן!

נאָך זיינע אויסגעוויינטע אויגען קאָן מען דערקענען, אַז ער האַט זיך אויסגעוואָרענט ביי אַ מאַמען אַנאַלמנה.

עס קומט צו אַ מענטשען זיין אומשוילד דורך אַנאַמטוילדיגען, און זיין שוילד דורך אַ — שויל-דיגען.

די טראַדיציע און אַ פּערהיטונג-צוים פּאָר דער תורה.

געזעט דיר גוט — געניס; געהט דיר לעכט — בעגרייף, אַז ביינע זענען פון גאַטס האַנד, און דער מענטש קאָן קיינמאַל נישט וויסען, וואָס דער מאַרגען קאָן איהם ברענגען.

געזעט זי, אַכרתם שלעווינגער

אויך האָב קיינמאַל נישט געזאָגט קיין זאָך, אַז איך זאָל דאָרטען זיך אומקוקען, ווער עס שטעהט פון הינטען און הערט זיך זעה, וואָס איך רעד.

נאָר וועגען אַ זאָך, וואָס ס'איז געקומען מיט אַנאַיפּקלערונג, האַט זיך דער פּסוק מטרחה געווען און געשרייען.

שעהנע קליידער זענען טייער פאר דעם, וואָס נוכט זיך שעהן אָנצושטן.

ווער זענען דאָס די עניגע, וואָס מיר בענגען זיך מיט זייער פּערמעהען און זייער גאַמען דערנאָך נען מיר גאָר נישט.

מידע, האַט ר' אלימלך דער ליווענסקער צדיק זיך געווען אויף זיין דור אויף אויף פיל, אַז ס'איז אין זיין צייט קיין חוטא נישט בנמצא געווען. ער האַט מיט זיין רוח הקודש מחזיר למטוב געווען כּמעט דעם גאַנצען דור, איז געוואָרען אַ „רוח שלום ופּאָי", און די אַלע צדיקים פון יע-נער צייט האַפּען זיך מכין געווען אויסגעלייזט צו ווערען פון דעם גלות, אַן דער רבי ר' אלימלך איז משיח בן דוד האַט קיינער קיין ספק נישט געהאַט. שמה גרים, דערפּאָר האַט ער געהייסען „אלי-מלך" (אלימלך) איז צוזאַמענגעשטעלט פון צוויי ווער טער, אלי — מיין גאָט, מלך — אַ קעניג) אַלע מלאכים אין הימעל האַפּען זייער שורה געזאָגט מיט מעהר חיות ווי תּמיד, און אַלימלך שטן איז אַ גרויסע שרעק אָנגעפּאַלען און ער האַט געזוכט משטין צו זיין אויפּין מלל ישראל.

וויי היים איז געקומען דער טון, ויחיבב און ער האַט זיך אָנגעקענטעלט פּאַר'ן מסא הכבוד, ווענדעט זיך צו איהם כּביכול און פּרעגט: — האַטטו געפּענען עפעס אַ חטא אין מיין פּאַלק ישראל? און אויב אַפּילו האַטטו יא עפעס געפּענען אַ דבר עולה ביי איינעם פון מינע קינדער, איז מיין געליבטער ווען דער צדיק הוור אלימלך — ווי דער כּהן גדול בשפּתו — מכפר אויף די עונות פּוּבא גאַנצען דור.

ויען השטן, האַט דער טון געענטפערט: — וואָס איז דער הידוש, וואָס זיי היטען דיין תורה און מצוות, אַז זיי האַפּען אַזאַ צדיק, וואָס איז גיבן אויף זיי און שטעהען נישט ביי קיין שום גסיון. ברענג נאָר אויף זיי עפעס אַ פּרעניוה, אַ גורה רעה, וועסטו זעהן צו זיי וועלען נישט לייקע-נען אין דיין תורה און מצוות.

אַ גאַנצען חודש איז דער רבי ר' אלימלך נישט אַרױסגעגאַנגען פון זיין תּהוּדוּת שטיבעל. חוץ שבת און אויך דעמאָלט האַט ער זיל מיט קיינעם קיין האַרט נישט גערעדט, דעם גאַנצען חודש איז ער געווען אַ שרױ בעצבות ר"ל, מ'האַט בחוש גיך זעהן, אַז דער צדיק איז עפעס מרגיש. ער פּיהלט אַן עפעס אַ שרעקליך נייעס וואָס זיך אַן אויפּין יודישען פּאַלק.

ענדע חודש, ס'איז געווען פּונקט ערב ר"ח מנחם-אב, ביים זאָגען „יום-פּהוּר-קטן" אין מיטען די „רחמנא דרבי לויט" (דאָס איז אַ תּפּילה, וועל-כע מען זאָגט ערב ר"ח, וואָס מען פּאַסט און מען זאָגט די תּפּילה פון יום פּהוּר קטן) האַט ער זיל, אויסגעשריגען: — מען האַט זיך אויסגענישט פון אלימלך'ן און גוזר געווען ד יגוריה, אָבער, איך האָפּ, אַז די יודען וועלען ביישטעהן דעם גרויסען גסיון און מקבל באהבה זיין דעם „גור דין קשה" אָבער, דער קץ! געוואָלד דעם קץ מדהה געווען! על דא קא בכינא" (אויף דעם וויין איך) און ער האַט זיך געמערקליך צעוויינט.

אויף מאָרגען אום ר"ח איז מפורסם געוואָרען אַ גויה אין עסטרייך, דער דאָרטיגער מלך האַט אַרױסגעגעבען אַ גוזר דין, אַז אַ יוד טאָר נישט תּוּנען מאַכען קיין טאָכטער, ביז ער בעצאָהלט נישט פּרייער פיר הונדערט גילדען אין אַזר הממשלה.

דאָס איז געווען זעהר אַ גרויסע סומע געלד. ס'איז געווען אין אַ צייט, ווען מיט צוויי-דריי גיל-דען אַ וואָך האַט מען זיך גאַנץ שעהן דורכגעלעבט. און פיר הונדערט גילדען האַט געהייסען אַ גרויס עשירות.

וואָסאָהן ס'האַט דערגרייכט די גויה פּוּבא מלך איז געווען אַ געוויין, ווי אין פּסוק שטעהט: צום זבכי ומספדי, מ'האַט גוזר תּענית געווען. מ'האַט געשיקט שטודלנים צום מלך, צו די מינים-כּאַרען, אָבער אומזיסט.

איז געוואָרען אַ שלעכטע צייט ביי יודען, בתּולדות זענען געווען ביזן גראָהען צאָפּ, נישט בעקאַנט געהן צו דער חופּה, זענען חסידים ואנשי מעשה אַרומגעפּאַרען איבער שטעט און דערפּער זאָמלען אויף „הכנסת כּלה" אָבער, ס'איז געווען בבחינה „אין הקומץ משיב" האַט מען זיך אַ לאַנג געטון צום רבין ר' אלימלך, האַט ער זיל גע-צנפּפּערט: — יעדען ווייט נישט מתרעם געגען השי"ת זייט מקבל באהבה די יסורים של הקב"ה.

האַט דער אַלטער ר' משולם — אַ מקורב, וועל כּעד האַט פּערמאָגט צוויי בוגרות'ן און אַ גרויסער אַבילי-ריל זיך צוכליפּעס אויף אַ קול און האַט אויסגעשריגען:

— מקבל באהבה זיין? — גיין, רבי, איך קאָן דאָס נישט מקבל באהבה זיין. צוויי בתּולות זיצען ביי מיר אין שטוב, ביינע זענען זיי שוין „למעלה מעשרים" (העכער צוזאַנצייג יאָהר אַלץ) און יעצט פּונקט צו ס'האַט זיך געטראַפּען פּאָר מיין עלטער-רעד בפּרוּם אַ שדוך, הוּן, אַ בר אבהן אַ תּלמוד חכם, קאָן איך זי נישט חתונה מאַכען צוליב דער גויה, וואו וועל איך נעהמען פיר הונדערט גילדען? הוּן היקב או מן הוּגוּן? — ווען איך קאָן וואַלט איך געוואַלט האַפּען אַ דין תורה מיט גאָט ברוך ווען, כאַטש ער איז אַ כּול יכול בין איך בטוח, אַז איך דעם ענין בין איך גערעכט.

אזוי ווי דער ר' משולם האַט אַרױסגערעדט די היטערע, איז ער אַליין דערשטאַקען געוואָרען, אַ קלייניקייט פון דערשטער'ן זאָגען אַן ער וויל האַפּען אַ דין תורה מיטן כּביכול אַליין! האַט ער תּוֹך כּוּי דבור, אַ געשרייען געגעבען: — רבי, זייט מתפלל פּאָר מיר אַז נשיאת ער זאָל מיר מוחל זיין פּאָר טויזע רייד! איך האָב מטיה דברים געווען כלפי געולה! רבי, אין אדם נוסט על צערו! זייט מתפלל פּאָר איינער יודיכען קנעכט משולם בן דבורה, און אַז האַט זיך שפּאַרק צעוויינט.

האַט ער זיל, זיך פּערהיטען כּדרכו בקודש, זענען צלייט נשמה און זיך אָנגערופען צו ר' משולם

היינט זיך פאר שווינדזוכט

מעדיצינישע שמועסען

אין נאך דאן, ווען מען געפינט אין שפייטען דעם "בעל דבר" אליין, ד.ה. דעם טובערקולאז-באציל, געפינט מען אין שפייטען דעם טובערקולאז-באציל. נישט, האט מען נאך קיין רעכט נישט פאר זיכער אויסצושליסען שווינדזוכט, ווייל מען קען זיכער א פאר מאל און דעם מחבל נישט געפונען און ביי א מעהר-מאליגער אונטערזוכונג זאל זיך דאך איינ-געבען דעם מחבל צו געפונען. געפינט מען איהם אבער יא, קען שוין קיין שום ספק נישט זיין, אז עס האנדעלט זיך אום שווינדזוכט.

יעדער מענטש, וואס האט א לענגערע צייט און טער, זאל זיך דערין מאכען פאר א חוק ולא יעבור צוועקשיקען זיין שפייטען צום דאקטאר פאר אונטערזוכונג, וועט דער מיקראסקאפ פסקענען טריפה, וועט זיך יענער סטארען די קראנקייט מיט אלע מעגליכקייטען אפצושטעלען.

פאקט, אז דאס לונגען-געוועב איז צו גרויס געגאנגען און פערניכטעט געווארען און אלץ וועגיגער אטעמונגס-מאטעריאל בלייבט דעם קראנקען. 3

עס זענען נאך פערטאן א גאנצע רייה סימנים פון שווינדזוכט, אויף וועלכע איך וועל זיך דא נישט אפשטעלען, ווייל זיי וועלען דעם לעזער נישט אינטערעסירען, ערשטענס דערפאר, ווייל זיי זענען זעהר קאמפליצירט, און, צווייטענס זענען זיי פער-גונדען מיט זעהר קאמפליצירטע אונטערזוכונגען, וועלכע דער לעזער קען בשום אופן און אליין נישט אויספיהרען. 3

די זיכערסטע פעסטשטעלונג פון שווינדזוכט

בלוט, דאס פערלירענע בלוט געווינט דער קראנקער זעהר גיך צוריק, ווארום דער אפארט וואס ארבייט אויס בלוט אין מענטשליכען קערפער, זיצט נישט מיט קיין פערלייגטע הענד און בילדעט צוריק אויף דאס פערלירענע בלוט אין משך פון א פאר טעג.

ביי לונגען-בלוטונגען פון שווינדזוכטיגע קראנק-קע קומט עס אן מעהר אויף דעם לונגען-מאטעריאל ווייל די בלוטונגען בעווייזען נאך דעם טרויעריגען

די ערשטע סימנים פון שווינדזוכט זענען איי-גענטליך נישט קיין פיל זאגענדע, ווייל הוטטען, שמערצען אין ברוסט און צווישען די, לאפעטקעס, א.א.וו. קאנען פארקומען ביי א סך אנדערע קראנק-הייטען און אפילו ביי א גאנצער אדער שווערע פערקלונגען.

עס זענען אבער דא נאך א גאנצע רייה אנ-דערע סימנים, וואס קאנען זיך ווארפען דעם קראנק-קען אין די אויגען און דאך זאגען ווי נישט פיל, נישט דעם קראנקען און נישט דעם דאקטאר.

ווער ווייזט עס נישט צו, אז שווינדזוכט איז פערבונדען מיט אפטיילאזיאקייט, אז די קראנקע פערלירען יעדען אינטערעס צו דער אכילה, אז קיין שום מאכל שמעקט זיי נישט און אז זיי קאנען ארום געהן גאנצע טעג און עס זאל זיי נישט מאהנען צום עסען.

אפטיילאזיאקייט איז אבער פערבונדען מיט אזוי פיל קראנקייטען, אז דער קראנקער האט קיין שום רעכט נישט נאך פון אפטיילאזיאקייט צו צי-הען דעם שלום, אז ער האט אומבעדינגט שווינד-זוכט, ווייל מיר דאכט זיך, אז עס איז כמעט נישטא קיין שום קראנקייט מיט דער אויסנאם אפער פון צוקער-קראנקייטען, ווערן-קראנקייטען און גוי-דער, וועלכע זאל נישט זיין פערבונדען מיט אפ-טיילאזיאקייט.

דאס נישט עסען ברענגט מיט זיך שוין ממילא אלס פועל יוצא א גאנצער סימפטאם און דאס איז די אפגעמאגערטקייט און די אויסצערויש, דער סימן איז אבער אויך נישט ספעציפיש כאראקטעריסטיש פאר שווינדזוכט, אויך ביי אנדערע חולאת'ן ווי ביי די פערשידענע מאגערן און געדעריס-קראנקייטען, ראק פון פערשידענע ארונגען, ביים גוידער א. א.וו. ווערען די קראנקע מאגער און אויסגעצערט און זעהען א סך מאל אויס כגרות דרבי צדוק.

בלאטקייט און בלוט-ארעמקייט געהען אויך געארבעט מיט שווינדזוכט, זיי געהען אבער האנט ביי האנט מיט פערשידענע פערדייאונגס-קראנקיי-טען, ראק, רעוומאטיזם, נירען און בלוט-קראנק-הייטען א. א. ו.

וואס דעם קראנקען ווארט זיך בעוונדערט אין די אויגען אריין איז די מידקייט, מאטקייט, שוואכ-קייט און דאס פערלירען פון אינטערעס צו יעדער ארבייט און יעדער בעשעפטיגונג, ווייל יעדע מינד-סטע אנטשטעלונג, די לייכטסטע ארבייט מאכען איהם פיהלען נישט מעהר בעקומען און מאטערען איהם אויס.

וואס פאר אנדערע קראנקייטען איז נישט זעהר כאראקטעריסטיש - איז דאס איבערען אין די אוועקדען, און דאס מערקווירדיגסטע דערביי איז, דאס, וואס אזוי לאנג ווי די קראנקע ווייטען נישט פונים פיער, פיהלען זיי איהם נישט, ווערען זיי אבער געווארן, אז די קראנקייט קען זיין פער-בונדען מיט פיער, אזוי הייבען זיי אן אין די ווענדען צו פיהלען ווארעם און אפילו הייס, דאס פנים ווערט ביי זיי צעפלאמט און אין די באקען שפילט די שעהנטע פארב.

מענדעל, ווער א מירלאנער!

געלייגענס... שו! אס האב איך עס אויסגעריסען פון צייטונג, אט איז עס, ליינען עס איבער, וועסטו וויסען וועגען וואס עס האנדעלט זיך דא.

און יענטש האט מיר דערלאנגט א שטיקעל ציי-טונג און איך האב גענומען ליינען:

"דער רעזערוואאר, וואס שטעלט צו וואסער פאר גאנץ ניריאק און אומגעגענד, איז צום פער-קויפען."

ווייטער איז געשטאנען:

"אפער דארפט איהר האבען א גוטען וואסער-רעזערוואאר? איהר קאנט איצט כאפען א מ-ה-ה דריי שטעטלעך אין ניריאק, סטייט, קליבען זיך צו פערקויפען דעם וואסער-רעזערוואאר, פון די קעטסקיל-בערג, די טעג דארף פארקומען די ליא-טעציע, דער וואסער-רעזערוואאר געהמט אריין אין זיך הונדערט און דרייסיג טויזענד מיליאן גאלדן וואסער. גיט א פארה אריבער אין קינגסטאן, וואו די ליציטאציע וועט פארקומען וועט איהר קענען אפקויפען די גאנצע חתונה אין גלייכען געלד; האלב בחנם; איהר וועט איהם טאקע באלד קענען אהיימ געהמען מיט זיך, דער רעזערוואאר איז צום פער-קויפען, ווייל דער אייגענטימער צאהלט נישט קיין "מיטע", און דער אייגענטימער איז די שטאט ניר-יאק, און די שטאט ניריאק צאהלט נישט קיין "מיטע" צו די שטעטלעך צו וועמען עס בעלאגט דאס לאנד, וואו דער רעזערוואאר געפינט זיך. איצט ווילען די דריי רעפובליקאנישע שטעטלעך פער-קויפען דעם ריזיגען וואסער-רעזערוואאר פאר די "מיטע" וואס זיי קומט."

איבערגעלייגענס דאס שטיקעל וועט שטיקעל נייעס זאגט צו מיר יענטש:

— מענדעל, מיינ פלאן איז, אז דו זאלסט א רייספארהען צו דער ליציטאציע און אפקויפען דעם רעזערוואאר; דו וועסט איהם קריגען פאר א קליי-ניגקייט. און אז דו וועסט ווערען דער בעל-הבית פון דעם גאנצען וואסער, וואס ניריאק דארף האב בען, וועסטו קריגען אלע געלדער, וואס די זיבען מיליאן מענטשען צאהלען. עס איז אויסגעריכענט, געווארען, אז ניריאק געהמט אריין נישט ווינציגער וועט דאס געלד. אריינפאלען צו דיר, אין דיינ קע-שענע, און אזוי ווי דו וועסט זיין דער אייגענ-טימער, וועסטו קענען העכערען דעם פרייז אויך, וועט דיר די חתונה אריינבראנגען נאך א צעהן מיליאן דאלאר א יאהר... וועט עס שוין הייסען 70 מיליאן דאלאר א יאהר... האסטו עפעס א בעגריף, מענדעל, וואס מען קען אויפטון מיט ויפעציג מיליאן דאלאר? און פערגעס נישט, מענדעל, אז דאס איז נישט אויף איין יאהר, דאס איז אויף אייביג, און אז מיר וועלען שטארבען, וועט דאס וואסער איבערגעהן צו אנדערע קינדער און אייניקלעך...

— מען קען נישט זאגען, יענטש, דער פלאן איז א גאנץ גוטער!

— איך מאך א וועט! וואס דען, ארויסקוקען די אויגען ביז מען פערקויפט א מעטער סחורה? נישטא קיין בעסער געשעפט, מענדעל, ווי אפקויפען דעם רעזערוואאר! רעד זיך דורך מיטן איידעם מיט פינעף מיט פישעל דודען און מאך א סוף! לאז דאס נישט אפ, מענדעל, וועסטו שפעטער חרטה האבען!

— וויפיל דענקסטו דארף קאסטען און רעזער-וואאר?

— נישט קיין סך, — ענטפערט יענטש, למשל?

— פישעל דוד זאגט, אז מען קען עס קריגען פאר א שיבוש...

— דאך...?

— פאר א סופציג מיליאן דאלאר.

— מילא, וועל איך זיך דורכרעדען היינט ביי-נאכט מיט אונזער איידעם וועגען דעם.

— און מיט פינעף אויך.

— מיט פינעף אויך!

— און מיטן הער עטינגער?

— אדורא!

יענטשע אויגען האבען גענומען א צווייטע

מענדעל, לייג אונזען די צייטונג, איך וויל מיט דיר עפעס רעדען.

— וואס קענסטו מיט מיר רעדען?

— וועגען געשעפטען.

— ווי קומען צו דיר געשעפטען?

— גענוג שוין! לייג אונזען די צייטונג און הער מיר אויס.

האב איך אונגעקלעבט די צייטונג און זיך צו-גערוקט געהנטער צו יענטשען.

האט יענטש געעפענט דאס מול איהרס און געפרעגט:

— מענדעל, ווי געהען היינט ביי דיר די גע-שעפטען? שלעכט אדער גוט?

— גוט אין דר'ערד! — האב איך געענטפערט מיט א זיפן.

— האב איך פאר דיר א פלאן, וואס קען דיר ריין מאכען; וואס קען דיר מאכען פאר א מיליא-נער; און פלאן...

— דיינע פלענער! דו הייסט דאך מיר ווערען אונז אקטיאָר ווי אל. דוזשאלטן; ווי רעמאנ-באווא-רא; ווי באראטאון. דיינע פלענער וקריכען מיר שוין פון האלד!

— איצט, מענדעל, האב איך גאָר אַנאַנדער פלאן, א געשעפט-פלאן; אויב דער פלאן וועט דורכגען, וועסטו זיכער ווערען איינער פון די גרעסטע מיליאנערען, אויב טאקע נישט דער גרעס-טער! הערני פארד און ראקפועלער און מארגאן ווע-לען זיין אריינפלייס, קענען, אביזנים געגען דיר, אבער...

— וואס "אבער"? דאָרט, וואו עס איז שוין דא אַן "אבער" איז שוין נישט גוט.

— איך וועל דיר זאגען, מענדעל, דעם אמתי-אמת: איך האב מורא אז דו אליין וועסט זיך נישט קענען קיין עצה געבען מיט דעם פלאן; דער פלאן איז אזוי גרויס, אזוי...

מענדעל, לייג אונזען די צייטונג, איך וויל מיט דיר עפעס רעדען.

— וואס קענסטו מיט מיר רעדען?

— וועגען געשעפטען.

— ווי קומען צו דיר געשעפטען?

— גענוג שוין! לייג אונזען די צייטונג און הער מיר אויס.

האב איך אונגעקלעבט די צייטונג און זיך צו-גערוקט געהנטער צו יענטשען.

האט יענטש געעפענט דאס מול איהרס און געפרעגט:

— מענדעל, ווי געהען היינט ביי דיר די גע-שעפטען? שלעכט אדער גוט?

— גוט אין דר'ערד! — האב איך געענטפערט מיט א זיפן.

— האב איך פאר דיר א פלאן, וואס קען דיר ריין מאכען; וואס קען דיר מאכען פאר א מיליא-נער; און פלאן...

— דיינע פלענער! דו הייסט דאך מיר ווערען אונז אקטיאָר ווי אל. דוזשאלטן; ווי רעמאנ-באווא-רא; ווי באראטאון. דיינע פלענער וקריכען מיר שוין פון האלד!

— איצט, מענדעל, האב איך גאָר אַנאַנדער פלאן, א געשעפט-פלאן; אויב דער פלאן וועט דורכגען, וועסטו זיכער ווערען איינער פון די גרעסטע מיליאנערען, אויב טאקע נישט דער גרעס-טער! הערני פארד און ראקפועלער און מארגאן ווע-לען זיין אריינפלייס, קענען, אביזנים געגען דיר, אבער...

— וואס "אבער"? דאָרט, וואו עס איז שוין דא אַן "אבער" איז שוין נישט גוט.

— איך וועל דיר זאגען, מענדעל, דעם אמתי-אמת: איך האב מורא אז דו אליין וועסט זיך נישט קענען קיין עצה געבען מיט דעם פלאן; דער פלאן איז אזוי גרויס, אזוי...

מענדעל, לייג אונזען די צייטונג, איך וויל מיט דיר עפעס רעדען.

— וואס קענסטו מיט מיר רעדען?

— וועגען געשעפטען.

— ווי קומען צו דיר געשעפטען?

— גענוג שוין! לייג אונזען די צייטונג און הער מיר אויס.

האב איך אונגעקלעבט די צייטונג און זיך צו-גערוקט געהנטער צו יענטשען.

האט יענטש געעפענט דאס מול איהרס און געפרעגט:

— מענדעל, ווי געהען היינט ביי דיר די גע-שעפטען? שלעכט אדער גוט?

— גוט אין דר'ערד! — האב איך געענטפערט מיט א זיפן.

— האב איך פאר דיר א פלאן, וואס קען דיר ריין מאכען; וואס קען דיר מאכען פאר א מיליא-נער; און פלאן...

— דיינע פלענער! דו הייסט דאך מיר ווערען אונז אקטיאָר ווי אל. דוזשאלטן; ווי רעמאנ-באווא-רא; ווי באראטאון. דיינע פלענער וקריכען מיר שוין פון האלד!

— איצט, מענדעל, האב איך גאָר אַנאַנדער פלאן, א געשעפט-פלאן; אויב דער פלאן וועט דורכגען, וועסטו זיכער ווערען איינער פון די גרעסטע מיליאנערען, אויב טאקע נישט דער גרעס-טער! הערני פארד און ראקפועלער און מארגאן ווע-לען זיין אריינפלייס, קענען, אביזנים געגען דיר, אבער...

— וואס "אבער"? דאָרט, וואו עס איז שוין דא אַן "אבער" איז שוין נישט גוט.

— איך וועל דיר זאגען, מענדעל, דעם אמתי-אמת: איך האב מורא אז דו אליין וועסט זיך נישט קענען קיין עצה געבען מיט דעם פלאן; דער פלאן איז אזוי גרויס, אזוי...

פון יודיש הומאר-אוצר

דער שכל פון יודענעם

א קינד איז קראנק געווארען.

זענען געקומען עטליכע מוהמעס מבקר חולה זיין דאס קינד און אגב געגעבען אצות, וואס צו טון.

זאגט איינע:

— מ'דארף רופען דעם אלטען פעלדשער; ער איז דאך א גאנצער פראפעסאר.

זאגט די אנדערע:

— איך וואלט בעסער געזאגט, מ'זאל רופען דעם ציגיינער, ס'איז גאָר נישטאָ נאך איינער צו איהם, וואס זאל אזוי גוט היילען קראנקע קינדער.

רופט זיך אן די דריטע, שוין אפטייל מיט כעס:

— און איך זאג, אז מ'זאל בעסער פעלד מעס-טען און תהילים זאגען; דער אויבערשטער איז דער בעסטער — ציגיינער.

א רב א פחרן

א רב פון אַנאָריס שטעטלע האט געמוזט אַן-קומען נאך שטיצע צו די ישובניקעס וואס וואוינען אַרום שטעטלע.

האט ער דערצו געהאט א פערדעל און וואָגען און פלעגט צו זיי פאָהרען.

איינמאל האָבען זיך איהם צוריסען די לייצעס, האט ער געפֿעטען ביים גבאי ער זאל איהם געבען אויף לייצעס.

— צו וואָס דאַרפט איהר רבי, לייצעס — האָט איהם דער גבאי געפֿרעגט — וואָס איז אייך די נפֿקא מינא, אין וועלכען דאַרף דאָס פֿערד וועט אייך צוועקפֿירען?

— איך האָב מורא — האָט דער רב געענטפֿערט טאַמער פֿיהרט ער מיר צוריק אין — שטאַט אַרײַן, געקליבען פֿון שר שר אש

גוים זענען געזעסען אין א שניק און האָבען צווישען זיך גערעדט:

— אונזער שטעטער איז א קלוגער, צי א נאָר?

— געוויס א נאָר. — האָט זיך איינער אָנגערד-פען.

— ווייל ער האָט ברענגען און טרינקט נישט אליין, נאָר ער פֿערקויפט אַנאַנדערען.

— שוויג — האָבען זיך אַלע צו איהם אָנגע-רופֿען, ער וועט דערהערען, וואָס מיר רעדען וועט ער אויסהערען אונז ברענגען צו פֿערקויפען...

א יוד א בעל השבון

דער דאָקטאָר האָט געזאָגט צו ווינעם א פֿאַצ-יענט:

— מ'דאַרף אונטערזוכען דיין אַרײַן.

האָט איהם דער חולה צוּמאַרגענס געבראַכט א גרויסען טאַפּ מיט אַרײַן. דער דאָקטאָר איז אין כעס געוואָרען און האָט זיך אָנגערופֿען:

— האָט געדאַרפֿט ברענגען א גאַנצען צע-בער...

דער יוד האָט אויף דעם גאַרנישט געענטפֿערט.

דער דאָקטאָר האָט דערווייל געמאַכט אַ אַנאַלי-זע פֿונאַ אַרײַן און האָט געזאָגט דעם יודען:

— „דיין אַרײַן ווייזט גאַרנישט... דו ביזט פֿול-שטענדיג געזונד.“

איז דער יוד אויף שבעל אַרײַנסגעלאָפען פֿון דאָקטאָר און איז מיט אַ גרויסן שמחה אַרײַנסגעלאָפֿען צו זיך אין שטוב און האָט געזאָגט צו זיין ווייב:

— מענטש זיך פֿרעוהען, איך, דו און די קינד-דער זענען מיר אַלע ברוי-השם געזונד...

גוים זענען געזעסען אין א שניק און האָבען צווישען זיך גערעדט:

— אונזער שטעטער איז א קלוגער, צי א נאָר?

— געוויס א נאָר. — האָט זיך איינער אָנגערד-פען.

— ווייל ער האָט ברענגען און טרינקט נישט אליין, נאָר ער פֿערקויפט אַנאַנדערען.

— שוויג — האָבען זיך אַלע צו איהם אָנגע-רופֿען, ער וועט דערהערען, וואָס מיר רעדען וועט ער אויסהערען אונז ברענגען צו פֿערקויפען...

א יוד א בעל השבון

דער דאָקטאָר האָט געזאָגט צו ווינעם א פֿאַצ-יענט:

— מ'דאַרף אונטערזוכען דיין אַרײַן.

האָט איהם דער חולה צוּמאַרגענס געבראַכט א גרויסען טאַפּ מיט אַרײַן. דער דאָקטאָר איז אין כעס געוואָרען און האָט זיך אָנגערופֿען:

— האָט געדאַרפֿט ברענגען א גאַנצען צע-בער...

דער יוד האָט אויף דעם גאַרנישט געענטפֿערט.

דער דאָקטאָר האָט דערווייל געמאַכט אַ אַנאַלי-זע פֿונאַ אַרײַן און האָט געזאָגט דעם יודען:

— „דיין אַרײַן ווייזט גאַרנישט... דו ביזט פֿול-שטענדיג געזונד.“

איז דער יוד אויף שבעל אַרײַנסגעלאָפען פֿון דאָקטאָר און איז מיט אַ גרויסן שמחה אַרײַנסגעלאָפֿען צו זיך אין שטוב און האָט געזאָגט צו זיין ווייב:

— מענטש זיך פֿרעוהען, איך, דו און די קינד-דער זענען מיר אַלע ברוי-השם געזונד...

גוים זענען געזעסען אין א שניק און האָבען צווישען זיך גערעדט:

— אונזער שטעטער איז א קלוגער, צי א נאָר?

— געוויס א נאָר. — האָט זיך איינער אָנגערד-פען.

— ווייל ער האָט ברענגען און טרינקט נישט אליין, נאָר ער פֿערקויפט אַנאַנדערען.

— שוויג — האָבען זיך אַלע צו איהם אָנגע-רופֿען, ער וועט דערהערען, וואָס מיר רעדען וועט ער אויסהערען אונז ברענגען צו פֿערקויפען...

א יוד א בעל השבון

דער דאָקטאָר האָט געזאָגט צו ווינעם א פֿאַצ-יענט:

— מ'דאַרף אונטערזוכען דיין אַרײַן.

האָט איהם דער חולה צוּמאַרגענס געבראַכט א גרויסען טאַפּ מיט אַרײַן. דער דאָקטאָר איז אין כעס געוואָרען און האָט זיך אָנגערופֿען:

— האָט געדאַרפֿט ברענגען א גאַנצען צע-בער...

דער יוד האָט אויף דעם גאַרנישט געענטפֿערט.

דער דאָקטאָר האָט דערווייל געמאַכט אַ אַנאַלי-זע פֿונאַ אַרײַן און האָט געזאָגט דעם יודען:

— „דיין אַרײַן ווייזט גאַרנישט... דו ביזט פֿול-שטענדיג געזונד.“

איז דער יוד אויף שבעל אַרײַנסגעלאָפען פֿון דאָקטאָר און איז מיט אַ גרויסן שמחה אַרײַנסגעלאָפֿען צו זיך אין שטוב און האָט געזאָגט צו זיין ווייב:

— מענטש זיך פֿרעוהען, איך, דו און די קינד-דער זענען מיר אַלע ברוי-השם געזונד...

דער הונדס

זון א. שארפצינגעל

זוזאמענגעשטעלט

נישט מעהר ווי א גנב

שפעט אין דער נאכט האט זיך, הנה-שרה אויסגעכאפט פון איהר שלאף, און זי האט דעהערט, ווי אין פראנט-ציימער דורך א פונסטער איז אימער צער אריין אין הויז, האט זי דערשראקען, אבער גאנץ שטיל, גענומען וועקען איהר מאן.

— משה, משה, שטעה אויף.
— וואס איז? — האט זיך משה אויסגע-כאפט דערשראקען.

און הנה-שרה זאגט שטיל צו איהר מאן:
— לויף שנעל אין פראנט-ציימער, א גנב איז דארט אריין!

— ניין, איך ריהר זיך נישט פון ארט — האט משה געלאפען געענטפערט — איך ריהר זיך נישט פון ארט.

— האטטו מורא?
— וואס איז דא מורא צו האבען?
— וואס דען?

— איצט איז דער גנב נישט מעהר ווי א גנב, ווען איך זאל אבער אריינקומען אין פראנט-ציימער קען איך נאך, חלילה, פון א מענטשן, וועלכער איז נישט מעהר ווי א שטיקעל גנב, מאכען א מערדער, און צוא שווערע זינד, וויל איך אויף מיינו געוויסען נישט האבען.

אפשר

איך בענק און וויין נאכין צארטען ריהר פון דינע איידעלע פינגער; בענקען און וויינען מאכט אלעמען אלט, מיר, אבער, מאכט עס יונגער.

איך בענק און חוין נאך דעם זיסען ריהר פון דינע גאלדענע האר; בענקען און וויינען מאכט אלעמען ווילד, מיר, אבער, מאכט עס קלאר.

איך בענק און וויין נאך דיין זיס געזיכט, דעם זיססטען פון אלע געזיכטער; בענקען און וויינען מאכט מענטשן אומגעטיג, מיר, אבער, פאר א דיכטער.

לאזש-שע מיר לאנג נאך, צווי ווי איצט, בענקען און גיסען מיט טרעהרען; צייט פון מיר אפשר וועט מיט דער פארט עפעס ענדליך, ווערן.

א פערזיכערונג

— ס'ליגט ביי מיר אנאייביגער שרעק אויפן הארצען, צו איבער מיינ שטענדיגען חלשען וועט מען מיר אמאל פעררעכענען פאר געשעדיגען, און מען וועט מיר צווי בערגאפען לעבעדיגערהייט, און דער בראווער דאקטאר האט זיך געאייילט צו בערהייגען דער ארעמער פרוי, און ער האט געזאגט:
— מיינ ליבע פרוי, איהר האט גארנישט וואס זיך צו שרעקען, צווי לאנג איך וועל זיין אייער דאקטאר, וועט מען איך זיכער נישט בערגאפען לעבעדיגע היינט.

א פראנע אויפן ארט

א יונגעלע פון א יאהר פינף, צייגט אן זיין פאטער אויף א נעגערטע, וועלכע עס קומט זי אנטקעגען:
— זעה פאפא ווי איהר געזיכט איז אויסגע-שמירט אין בלאטען.
— ס'איז נישט קיין בלאטען מיינ קינד, — ער קלערט דער פאטער זיין יונגעלע — ס'איז איהר נאטירליכער קאליר.
— איז איהר גאנצער קערפער אויך צווי שווארץ? — פרעגט דאס יונגעלע.
— געוויס מיינ קינד — ענטפערט דער פאטער און דאס יונגעלע פרעגט ווייטער:
— ווי צווי נייסטו דאס, פאפא?

ס'איז א נפקא-מינה אויפן פלאץ צי איז בוועם-טאש

— ס'ליגט א שווערקייט אויף די הערצער, ס'שטורעמט זיך די לאסט; דאכט זיך, ס'שרעגען זיינע אויגען; צי צווי עס פאסט?

וואו איז אונזער האטט און אימפעט, אונזער ברען און קראפט?... און עס וואונדערט זיך קעגן שטוישטא, קוקט זיך צו און גאפט...

גאפט דאך אויך דער לאדזער בירגער און ביי זיך ער טראכט:
— ווען א פקעל מיט קעגן שטוישטא-טאש וואלט זיך איהם געמאכט!... יאקעל בן פלצקעל.

— שוין א דענקמאל אויך — גו, מיר האבען איצט מיט מזל אויפגעשטעלט עס איז קעגן שטוישטא אינדערמיטען הויך...

— אויפן פרייהייט-פלאץ דעהויבען קוקט ער אלע אן — זעהט, ווי ס'לעבען פון דעם לאדזער שלעפט זיך מאגאטאן —

— ווי די הערבסט-פליגען — דאס זעהט ער — קריכען מיר דא אים, און צו-אומעס, א גנדאטע שפארט פון אומעטום...

דאס איז זיין עסען

ער מעג ווארטען

— פרידא, א יונג, שעהן מיידעל, איז געווען ביי אונז צוגאסט. מיר זענען געוועסען ארום א קליינעם טישעל האבען געטרונקען קאפע און גערעדט פון דעם, פון יענעם, איך און מיינ פרוי זענען שטענדיג דיג צופרידען ווען פרידא קומט צו אונז צוגאסט. ליידער קומט זי צו אונז זעהר זעלטען. א יונג מיי-דעל האט בילכערע זאכען צו טון. ווי צו געהן צו פעהריירטע פארלעך צו גאסט. מיר האבען זיך צווי פעררעדט און נישט בעמערקט ווי די צייט געהט, מיט אמאל איז פרידא אויסגעשפונגען פון ארט.

— מיינ גאט — האט זי אויסגערופען, — איך מוז שוין לויטען, איך האב אויף פינף א זייגער א ראנדקע מיט א יונגענמאן, וויפיל, אייגענטליך איז איצט דער זייגער?
— עס איז זעקס, — האב איך געענטפערט.
— ערשט זעקס? — האט פרידא איבערגע-פרעגט — אויב צווי, האב איך דאך נאך צייט, און זי האט זיך צוריק צוועקגעזעט.

זי איז עלטער

דער אלמן האט צום צווייטען מאל געהייראט, געבראכט אהיים זיין צווייטע ווייב, און איהר פאר-געשטעלט פאר די פערזינליכע קינדער.
— דאס איז אייער ביי ע מאמע, קינדער, זענען די קינדער, בעבען, געבליבען שטעהן פערשוויגענע. נאך דאס יונגסטע קינד, פון א יאהר זעקס-זעבען, האט גוט אנגעקוקט דער פרעמדער פרוי און בעמערקט צו זיין פאטער:
— אבער, פאפא, זי איז נישט אזוי ביי ווי דו דענקסט, זי איז עלטער פון מיינ אלטער מאמא...

אט צוליב וואס

עני: ביזשו ווירקליך מיט איהם פעהריירטע? פעני: יא, ער פלעגט מיר אימער נאכלויפען, איצט בין איך וועניגסטענס פון איהם אין אונזער פטור.

שארפע קריטיק

בערלי: וואס זאגט איהר צו מיינ טאכטערס שטימע? דאס האט זי געירשענט פון מיר.
פריינד: אויב דאס איז אמת, דארפט איהר זיין צופרידען וואס איהר זענט פון איהר פטור געווארען.

פערטייטשט

— געה ארויף אין צימער נומער זעקס — האט דער האטעל-דירעקטאר געארדענט אייגעס פון זיינע יונגלעך, און פרעג, וואס דער גאסט וויל דארט.

האט דער יונגעל אנגעקלאפט אין צימער נומער זעקס און געפרעגט האלב-פערשלאפען:
— ווילט איהר אן אנדער צימער?

— ניין, — האט דער גאסט גענומען שרייען מיט כעס — ניין, דעם צימער וואלט איך נישט געוואלט בייטען. אבער, צום טייוועל, דא זענען דא צווי פיל פליגען און איך וואלט וועלען פון זיי פטור ווערען.
און דאס יונגעל האט בעריכטעט צו זיין די-רעקטאר:

— געווען אין צימער נומער זעקס.
— גו, ער וויל טאקע בייטען זיין צימער? — האט געפרעגט דער האטעל-דירעקטאר.
און דער פערשלאפענער יונגעל האט געענט-פערט:
— ניין דעם צימער וויל ער נישט בייטען; ער וויל בייטען די פליגען.

א נומע אורזאכע

ער: פארוואס מוזטו יעדען שנאצער וואס קומט צו אינו געבען צו עסען?
זי: דו וויסט נישט וואס פאר א שמחה עס איז ביי מיר ווען א מאן האט גאר נישט צו זאגען געגען מיינ געקעכץ.

עס ווערען געווכט שטרודזשעס

וואס זאלפן צוועקרייגיגען דאס שמוץ, וואס די פאליטישע פארטייען האבען אויף זיך געווארפען בעת די סיימ-און סענאט-וואהלען.

פאליטיק פון דער וואך

גריפע. די וועלט-פאליטיק האט זיך אפגעשטעלט אין טאמע מיטען און נישט צו ריהרען פון ארט. אין גענף רעדט מען אפילו וועגען עפעס דארט אנענטוואפונג, יענער וויל, צו דער זאל זיך ענט-וואפען, און דער וויל, צו יענער זאל זיך ענט-וואפען, און בידע צוזאמען ווילען גאר, צו די אנדערע זאלען זיך ענטוואפען.

זיצט מען דערווייל בעוואפענט און מען רעדט און כדי איינער זאל דעם צווייטען נישט אריינפאר-לען אין די רייד מיט די קולאקאס — בעוואפענט מען זיך דערווייל.

דריעהט זיך איצט די פאליטיק ארום א נאריש-קייט, אגאנצן — ענטוואפענט און מען פערבאכ-לעסיגט די עצם פאליטיק, און וועלכע די וועלט קאן קיין קיום נישט האבען.

דער תירוץ איז אבער — גריפע. די וועלט-דיפלאמאטען זענען קראנק אויף גריפע א מנהל!

א נערעכטע טענה

יונה: איך האב דיר שוין צעהן מאל געבעטען מיר אפצוגעבען דאס געלט, וואס איך האב דיר געליהען.
שלמה: און ווי אפט האב איך דיר געבעטען ביזו איך האב עס געקראגען?

ניין

קלמן: איז שלמה מיט חנה'ן נאך אלץ אויף בעפריינדעט?
זלמן: ניין, ווי זענען שוין פעהריירט.

האסט רעכט

והו: טאטע, גיב מיר א זלאטע.
פאטער: שעהמסט זיך נישט, אזא גרויסער בחור ווי דו ביזט צו בעטען א זל?
והו: דו האסט רעכט טאטע, גיב מיר טאקע הונדערט זלאטעס.

געוויסענהאפט

א ריכטער מאכט אויסמערקט דעם עדות, און ווען ער שווערט מו, ער אלץ זאגען וואס ער אליין האט געזעהן און נישט וואס נאמינער האט געהערט אדער געזעהן.
ריכטער: זאגט מיר, ווען זענט איהר געבוירען?
עדות: דאס ווייס איך נישט, הער ריכטער, איך ווייס עס בלויז פון די וואס האבען געהערט און געזעהן.

א כאץ-אכמעה

א קומט אהיים מיט א שמחה: זי האט זיך, נאכט זי בעקענט מיט א בחור, איז ער עפעס גאר א צאקע.
— און וויפיל געלט האט ער? — טוט ביי איהר א פרעג דער טאטע איהרער.
גענטפערט זי דעם טאטען:
— איהר, מענער, זענט עפעס אוועקע מאדנע גייעריגע מענטשן, דער בחור האט וועגען דיר אויך געוואלט וויסען זייערע זאך.

די צווייטע יונגענט

מען האט געפרעגט א בעקאנטען עלטערען אקטיאר, וואס זעהט אויס א סך יונגער פון זיינע יאהרען, צי עס איז פעהרען עפעס אנאמאל-טידי צווישען א מאן פון פוסציג און א מאן פון זעכציג.
— עס איז פעהרען אנאמאל-טידי — האט דער אקטיאר געענטפערט, — א מאן פון פוסציג הויבט אן ווערען גרוי, ווען אבער ער בעקומט צו-ריק שווארצע האר, איז ער איבער זעכציג.

רעדען מוז ער!

מוטער (צו איהר טאכטער): אויב בעני וועט דיר מאכען א הייראטס-פארשלאג זאג איהם צו רעדען מיט מיר.
טאכטער: און אויב ער וועט מיר נישט מאכען קיין הייראטס-פארשלאג?
מוטער: דאן זאג איהם, צו איך וויל ער זאל מיט מיר רעדען.

ער האט מורא

ריכטער: איהר וועט מוזען שווערען, דאס איהר וועט דערזעהלען דעם אמת.
עדות: אפשר וואלט איהר מיר בעפרייט פון שווערען, איך האב צווי מורא צו שווערען.
ריכטער: פארוואס האט איהר צווי מורא?
עדות: ווייל יעדעס מאל וואס איך האב גע-שוואירען בין איך בעשטראפט געווארען.

איז אפגרינגט

סענסאציאנעל-
עראמישער
ראמאן (20

סענסאציאנעל-
עראמישער
ראמאן

ערליכער, אָבער ווער ווייט, אויב פֿר אַלמין אי
נישט פֿערדערען געוואָרען.
זי האָט איהר אויפֿגעהויבען און איז אַריין
אין איהר צימער, איצט האָט זי געהערט, ווי די
באָהן איז פֿערייגעלעפֿען און האָט געקלאָמט און
געפֿיפֿט.
אַ פֿאַרזי, פֿאַרזי! - האָט דיוואַן אויסגערופֿען.
פֿען, - וואָס שיקען מיר צו דיר, און וואָס שיקסטו
אונז צוריק!

האָפֿטעל זיבען ווידער פֿעראַייניגט

עס איז געווען אַ קאלטער וואַלקענדיגער
נאַכמיטאָג.
אין דער ברייטער גאַס, וואו עס האָט זיך
נעפֿונען דאָס לאַזשיר-הויז, וואו פֿאַני האָט געפֿער-
בליט איז געווען טונקל.
זשען האָט געהאַט נישט ליכט צו געפֿינען
אין דעם טאָג דעם קליינעם גאַרטן, אין וועלכען
עס איז געשטאַנען אַ שעהן הויז מיט דער אויב-
שריפט: „מעבלירטע צימערן - אַ פֿאַמיליען-
פֿאַנטאַזיאָן.“
פֿאַר דער טיר פֿון דעם הויז איז געשטאַ-
נען אַ קליינע דראַקסע.
זשען האָט געפֿונען די טיר און האָט תּיבֿף
דערנעבן דעם מענשען, וועמען ער האָט געזוכט.
זי איז געזעסען ביי אַ פֿונסטער און האָט
געבלעטערט אַ גרויס בויך פֿאַר אַ צווייטער דאַמז,.
וועלכע איז געווען הויך און זעהר רייך געקלידעט.
- וואָס ווילט איהר, מיין הער? - האָט
פֿאַני געפֿרעגט.
זי האָט זיך אויפֿגעהויבען מיט אַיבערן
שונג און איז צו איהם צוגעגאַנגען.
(פֿאַרסעצונג קומט).

- יעדער מצנח דערף אַרבייטן! - האָט
דיוואַן בעמערקט.
- נישט זאָג פֿאַרזי, ווי זינען.
- דאָן זעבט זשען מיט אַ פֿרוי, וואָס פֿויג
נישט צו קיין זאך אין דער וועלט! - האָט דיוואַן
אויסגערופֿען. - אין די ביזט איהר געפֿונען זעהן.
- איך שווער דיר, אַז זינע זי קען איהם,
האָט זי מיט קיינעם נישט געהאַט צו טון! די ליבע
האָט איהר אינגעלעך איבערגעמאַכט.
אַבער דיוואַן האָט זאָג עהרליכקייט נישט
געקענט פֿערשטעהן.
אין איהרע אויגען איז דאָס אַ שלעכטע
פֿרוי און עס האָט איהר שטאַרק געאַרגערט, אַז
איהר זשען זאָל אַרבייטען און די הענט פֿון זאָג
פֿרוי.
צוזאַר האָט איהר געוואָלט פֿערהינגען, און
ער האָט איהר פֿערוויכערט, אַז אין זשאַנס יאָהרען
טרעפֿען זעלכע זאַכען.
- דאָן זאָלען זיי הייראַטען! - האָט זי אויס-
גערופֿען.
- זי זענען אַבער נישט מער צוזאַמען,
און דאָס איז שוין פֿעסען!
- ניין! - האָט דיוואַן אויסגערופֿען. -
דער טייוועל לעבט שטענדיג פֿונגען פֿון זיין
בעשעפֿער... אויב עס איז אמת, אַז זשען
האָט פֿרויסגענומען די פֿרוי פֿון שמוץ, האָט ער
זיך געוויס איינגעמישט ביי דער אַרבייט. עס איז
מעגליך, אַז ער האָט איהר געמאַכט בעסער און

עס איז געווען נאָכט.
די גאַנצע פֿאַמיליע פֿון קאַסטל האָט שוין
געשלאָפֿען אין צעזער האָט זיך אויפֿגעקעהרט,
וואַנדעם ווי ער האָט בעגלייט זיין פֿלימעניק צו
דער באָהן.
ווען צעזער איז צוגעגאַנגען צום הויז, האָט
ער אויפֿן טרעפֿ געפֿונען זיין ווייב זיצענדיג
- דאָס ביזטו, דיוואַן?
- יאָ, איך וואַרט אויף דיר.
דיוואַן, וועלכע איז שטענדיג געווען אַפֿענ-
האַרציג און פֿריינדליך צו איהר מאַן, איז איצט
געווען גאַנץ גאַנדיש.
און דאָס צוליב דער סצענע, וואָס זי האָט
געזאָגט מיט זשאַנען, אַדער וויל זי האָט צוגעזעהן
די טרעהרען פֿון דער מוטער, וועלכע האָט דעם
גאַנצען טאָג געוויינט?
יעדענפֿאַלס, דיוואַן איז נישט מער געווען
די זעלביגע.
איהר שטימ האָט זיך אינגעלעך פֿערגענערט,
און איהר פֿריינדליכקייט איז פֿון איהר אַוועק.
- ווייסטו עפעס? - האָט זי געפֿרעגט איהר
מאַן, - פֿאַרוואָס האָט ער אונז אויף גיך פֿעראַזען?
צעזער, וועלכער האָט פֿון איהר נישט געקענט
האַבען קיין סודות, האָט מודה געווען, אַז אין דעם
איז שולדיג אַ פֿו.
ער האָט דערציילט דעם וואונדער, אַז די
פֿרוי האָט אַפֿילו ב'שלאָסען צו געהן אַרבייטען,
כּדי נישט צו בעלעכטיגען איהר געליבטען.

איין טאָג האָט דיוואַן איהם געטראָפֿען מיט
וייב בריף אין גאַרטען, וואו ער פֿלעגט זיך פֿער-
קלייבען און חלומ'ען און מיטען טאָג. ער האָט
זיך געוואָלט אַהויבען, אַבער זי האָט זיך גע-
זעצט נעבען איהם און האָט צו איהם געזאָגט:
- אַווי, דו קימערסט זיך מער נישט מיט
מיר, איך בין נישט מזהר דיין דיוואַן, וועמען די
האַנט שטענדיג דערזעהלסט פֿלע דיינע זאָרגען.
- ניין, ניין, איך בין דער זעלביגער, דער
זעלביגער! - האָט ער אויסגערופֿען און האָט זיך
פֿון איהר אַפֿגעקייט, כּדי זי זאָל נישט זעהן,
וואָס ער האָט געלייטעט, רי בריף זענען געווען
פֿיל מיט ל בע, מיט הייסע, פֿלעמענדיגע, אויפֿריי-
צוגעדיג אויסרוקען, און זיי האָבען געהאַט די
מאָסט אויפֿרייצען דאָס בלוט אַפֿילו פֿון ווייטען.
נאָך דער אויפֿרעגונג, וואָס דער בריף האָט
אין איהם געמאַכט, איז איהם די פֿרוי דערשינען
בעזונדערשט שעהן און ח'וואַריג.
זי איז געזעסען אַווי נאָהענט צו איהם
גאַנצעם, ווי ער האָט דורכגעלייטעט ספֿאַסס בריף,
און זי האָט אויף איהם געקוקט מיט איהרע שעהנע
אויגען.
ספֿאַסס פֿעהרע, אַז פֿלע פֿרויען זענען גלייך,
און ווען זיי קומען זיך צוזאַמען מיט אַ מאַן,
האַבען זיי איין אירע, איז איצט אַריין און זיין
קאַפּ.
פֿלוצלינג האָט ער דערפֿיהלט, אַז זיין ליי-
דענשאַפֿט און די אַנשטערענגונג זיך צו בעהערשען
האָט איהם אַריינגעטריבען אַווי ווי אין אַ סיבער.
דיוואַן האָט זיך דערשרעקען פֿאַר זיין בלע-
סען פֿנים, און פֿערייצטע צייהן, און זי האָט
אויסגערופֿען:
- אַ, מיין גוטער זשען, דו האָסט מיבער-
און מיט דער בעזונגען פֿון אַ ליבענדער
צאַרטע מיטער האָט זי אַרונגענומען דאָס גרויסע
טויך פֿון איהרע אַקסעסן, כּדי צו בערעקען זיין
קאַפֿער.
אַבער אין דער סעקונדע האָט זי דערפֿיהלט,
ווי ער האָט זי אַרומגעפֿירט, צוגעריקט און בע-
דעקט מיט הייסע קושען איהרע אַקסעסן און איהר
האַלדז.
זי האָט קיין צייט נישט געהאַט אויסצושריי-
ען, זי האָט זיך אויך נישט געקענט פֿערטיידיגען;
זי האָט איבערהויפֿט נישט פֿערשטאַנען, וואָס דאָ
האָט געטראָפֿען, ביז ער איז אַנטלאָפֿען, פֿון איהר
און האָט געשרייען: „איך בין משוגע, משוגע,
משוגע!“
אויפֿן צווייטען טאָג האָט זשען אַנגעזאָגט,
אַז ער האָט בעקומען אַ בעפֿעהל פֿון פֿאַרזי צו
קימען און דעריבער מוז ער אַוועקפֿאַהרען.
די פֿאַמיליע האָט געוויינט, וואָס ער דאַרף
אַווי גיך אַוועק, אַבער ער איז געווען צומיריען,
ווייל אין דער הייסער אויפֿנעמען, וואָס ער היינט
דאָן געהאַט, האָט זיך אַריינגעכאַפֿט דער נייסט
פֿון זיין ספֿאַס, וואָס האָט צושטערט זיין גאַנצען
פֿירען, ער האָט געמיינט, אַז ער האָט שוין גע-
בראַכט אַ קרוב דערמיט, וואָס ער זעבט נישט
מיט איהר צוזאַמען.
פֿעסערען האָט ער געטראַכט, וועט ער זיך
מיט איהר אינגעלעך שויערען און דאָן וועט ער
קומ'ן אַ היים, וואו ער וועט קענען קוקען אַלעמען
גלייך אין די אויגען.

אנטייל פון די יודען אין נאָוועמבער-אויפֿשטאַנד

פֿעלד אין די שפּיטעלער אַריין, געפֿיהרט אַמאָניציע
און אַז.
מיט איין וואַרט: די יודען האָבען זיך גע-
אַפֿפֿערט פֿאַר דעם ערפֿאַלג פֿון אויסשטאַנד, מיט'ן
לעבען און פֿערמעגען און טראַגעדיע וואָס אַסטראָן-
סקי האָט נישט קיין יוד פֿערבאַטער אַלט פֿער-
רעטער, האָבען אַבער די פֿאַרטייאַגער פֿויער און
שאַן אין אַוואַנטאַזער וואַרעוואַדוטווע געהאַנגען
כּסדר יודען כּלומרשט פֿאַר אויסגעבען דעם שונא
מיליטערישע סודות. אין לובלין ווידער זענען פֿאַר-
געקומען שחיטות אויף יודען אַמאָל פֿון די פֿאַל-
קען, אַמאָל פֿון די רוסען, אויף דער בעשולדיגונג,
אַז די יודען האָבען בעזינגונגען מיט'ן צד שכנגד
און שליסליך האָט דער טיים דעם 31 מאי 1831
די יודען אויסגעשלאָסען פֿון דער אַלגעמיינער קאָר-
פֿעריאָניע אַרױסלעגענדיג דערפֿאַר אויף זי אַ פֿיר-
פֿאַכען שטייער לויט ווי פֿלעגען צעהלען ביי
איצט, און אויסצושטעלן האָבען זיי געמוזט אַלגעמיינע
קריגס-קאַסען און גרויסע סומעס קאַנטריבוציע
בעזונדערשט צעהלען.
אין 6 וואַרשען 1831, ווען פֿאַסקעוויטש האָט
באַמבאַרדירט מיט גרויס עקסנאות און פֿעריאָניע-
קייט וואַרשאַ איז און קאָמפּ געפֿאַלען גענעראַל סאַ-
ווינסקי און מיט איהם צוזאַמען איז געפֿאַלען דער
יודישער לעגיאָן, וואָס האָט אונטער זיין קאָמאַנדע
העלדיש געקעמפט.
צווישען די עמיגראַנטען, וואָס האָבען געמוזט
פֿעראַלזען דאָס לאַנד האָט זיך אויך געפֿינען יודען
בערקאַוויטש, וועלכער איז געווען 17 מאל פֿער-
וואַנדעט, הערניש, לובלינער, האַלענדערסקי און
נאָך אַנדערע יודישע פֿאַרטייאַגער וואָס זענען גע-
שטאַרבען אין דער פֿרעמד.
— II —

פֿאַרמירטען אַכטען פֿיעכטע פּולק, און אויף געגע-
בען לייזונגען און סחורה פֿון אייגענער פֿאַרביקאַציע
אויף חלבישה פֿאַר די זעלבער, טיך האָבען ווידער די
יודען אין טאַמאַשאַו געגעבען, פֿלאַצקער יודען
האַבען צוגעשטעלט פֿערד פֿאַר דער פּוילישער אַר-
מיי און לובלינער יודען ווידער מאַנטלען אַפֿאַר-
דער ספּעציעלער צוזאַמענפֿאַהר פֿון די קהלות
פֿון קראַקאַווער וואַרעוואַדוטווע וועלכע איז פֿאַרגע-
קומען אין וואַרשע וואָס בעשלאָסען צו שטיצען
די פֿאַרטייאַגער מיט געלד און מענשען. 850 מאַן
האָט געצייגלט אַסטראָנוסקים יודישער לעגיאָן, וועל
כּער האָט זיך גאַנץ בעזונדערשט אויסגעצייכענט
מיט זיין טאַפֿערקייט און העלדישקייט אויפֿן
פֿראַנט בעזעהלענדיג מיט זייער בלוט און לעבען
ביים פֿערטייאַגען די רעזידענץ אויף דער טעערגיאַ
קאַווסקא און מאַקאַטאָווער ראַגאַטקע, ווי עס בע-
שטעטיגט דער אינוועניע פּולקאַוויק וויליאָן, וועל
כּער האָט בייגעוואוינט דעם רוסישען שטורעם
אויף וואַרשאַ (7-6 וואַרשען).

נען אויפֿן שלאָכטפֿעלד אַדער זיי וועלען דינען
אין מיליטער כּאַטש צעהן יאָהר, וועלען בעקומען
פֿירגערערעכט גלייך מיט אַלע.
דעם דאָזיגען דעקרעט האָט מען אומגעטום פֿאַר-
געלייטעט אין די שוועלען פֿאַר קריאת התורה, אין
לאַזן האָט דער „דאָזאַר באַזענטישני“ מיט דער
הסכמה פֿון ראַבינאַט פֿערשרייט דעם דעקרעט צווי
שען די יודען; אַ סך יודען האָבען זיך אויך פֿער-
שריבען ביים פֿאַרמירען דעם צעהנטען באַטאַליאָן
פֿון דער בעוועגליכער גוואַרדיע, לויט די פֿערשריי-
בונגען וואָס געפֿינען זיך אין לאַדווער מאַגיסטראַט
אַרכיוו האָבען די יודען געמוזט צושטעלען צעהנ-
טויענד פֿעלצלעך פֿאַר'ן פּוילישען מיליטער, פֿון
וועלכע ס'איז אויסגעקומען אויף דער לאַדווער קהלה
נאָר 14 שטיק. דער לאַדווער יוד באַראַווסקי, איז
געווען דער צושטעלער פֿון די פֿעלצלעך, לאַדווער
יודען האָבען אויך דעם פֿיר-פֿאַלען רעקורטער-שטי-
ער בעזעהלט, אויף אויסריכטען דאָס ערשטע כּאָר-
רעפּובליק (ליכטע רייטערס) האָט די זערווערער
קהלה געגעבען גאַנצע 900 גילדען, יודען האָבען
געשמעגלעט, איינשטעלענדיג זיך דאָס אייגענע לעבען
געוועהר און אַמאָניציע איבער דער גרעניץ פֿאַר
דעם פּוילישען מיליטער, ווי אין קאַליש, לענסטיין,
קאַנדי, טשענסטאָקאָו, זאַראַק, אַווי אויך האָבען
געטון די יודען פֿון יענדזשעווע, פֿון שעראַדז, און
פֿון אַ סך אַנדערע שטעט, וואָס האָבען זיך געפֿיר-
נען ביי דער פֿרויסער אַדער עסטרייכישער גרע-
ניץ, אין וואַנסקא וואַליאָ האָט די קהלה אויסגע-
צעהלט דעם „זשאַלד“ די זעלבער פֿון דעם ניי-

פֿעלד אין די שפּיטעלער אַריין, געפֿיהרט אַמאָניציע
און אַז.
מיט איין וואַרט: די יודען האָבען זיך גע-
אַפֿפֿערט פֿאַר דעם ערפֿאַלג פֿון אויסשטאַנד, מיט'ן
לעבען און פֿערמעגען און טראַגעדיע וואָס אַסטראָן-
סקי האָט נישט קיין יוד פֿערבאַטער אַלט פֿער-
רעטער, האָבען אַבער די פֿאַרטייאַגער פֿויער און
שאַן אין אַוואַנטאַזער וואַרעוואַדוטווע געהאַנגען
כּסדר יודען כּלומרשט פֿאַר אויסגעבען דעם שונא
מיליטערישע סודות. אין לובלין ווידער זענען פֿאַר-
געקומען שחיטות אויף יודען אַמאָל פֿון די פֿאַל-
קען, אַמאָל פֿון די רוסען, אויף דער בעשולדיגונג,
אַז די יודען האָבען בעזינגונגען מיט'ן צד שכנגד
און שליסליך האָט דער טיים דעם 31 מאי 1831
די יודען אויסגעשלאָסען פֿון דער אַלגעמיינער קאָר-
פֿעריאָניע אַרױסלעגענדיג דערפֿאַר אויף זי אַ פֿיר-
פֿאַכען שטייער לויט ווי פֿלעגען צעהלען ביי
איצט, און אויסצושטעלן האָבען זיי געמוזט אַלגעמיינע
קריגס-קאַסען און גרויסע סומעס קאַנטריבוציע
בעזונדערשט צעהלען.
אין 6 וואַרשען 1831, ווען פֿאַסקעוויטש האָט
באַמבאַרדירט מיט גרויס עקסנאות און פֿעריאָניע-
קייט וואַרשאַ איז און קאָמפּ געפֿאַלען גענעראַל סאַ-
ווינסקי און מיט איהם צוזאַמען איז געפֿאַלען דער
יודישער לעגיאָן, וואָס האָט אונטער זיין קאָמאַנדע
העלדיש געקעמפט.
צווישען די עמיגראַנטען, וואָס האָבען געמוזט
פֿעראַלזען דאָס לאַנד האָט זיך אויך געפֿינען יודען
בערקאַוויטש, וועלכער איז געווען 17 מאל פֿער-
וואַנדעט, הערניש, לובלינער, האַלענדערסקי און
נאָך אַנדערע יודישע פֿאַרטייאַגער וואָס זענען גע-
שטאַרבען אין דער פֿרעמד.
— II —

דאָס לעבען פֿון אַ יודישער אַמאַריסע

אי.ש. דערצו האָב איך געוואוסט, אַז כּאַטש יוליוס
האָט געלערענט אין אַ חדר קען ער אַבער שוואַך
העברעאַיש, איך האָב איהם דעריבער געפֿרעגט
ווי אַווי ער געהאַט זיך דאָס אונטער.
יוליוס איז געווען בעזינגערט.
- עס איז אַ גרויסע זאָך - האָט ער געזאָגט -
און איך נעהם זיך דעריבער אונטער אויסצולערנען
די ראַל.
איך האָב צוגעשטימט כּאַטש מיט אַ גרויסער
מורא אין האַרצן.
דער זעלבער יונגעראַמן, וועלכער האָט יוליוס
פֿאַרגעלייגט דעם פֿלאַן, האָט באַלד דערנאָך אַלגע-
הויבען אַפֿט אַריינקומען צו אונז, ער האָט געבראַכט
אַ ראַל אין העברעאַיש, געפֿינטעלט, מיט אַ יודישער
אייבערזעצונג איבער'ן העברעאַישען טעקסט און האָט
געלערנט יוליוסען ווי אַווי אַריינסצוהערען די הע-
ברעאַישע ווערטער.
דער דאָזיגער יונגעראַמן מיט וועלכען מיר זע
נען שפּעטער געוואָרען זעהר ענג פֿעריבונדען -
איז געווען דער איצטיגער שרייבער פֿון מינע מע-
מואַרען - זלמן זילבערצוויי.

דערזעהלט פֿון דער בעריהמטער שוישפֿילער'ן אַלדער
געשריבען ספּעציעל פֿאַר'ן נייטס פֿאַלקסבלאַט פֿון זלמן זילבערצוויי
טער אַקטיאָר אַדער וועט איהם פֿערשאַפֿען פֿחיתת-
הכבוד.
איך האָב גערעכענט, אַז עס האַנדעלט זיך
וועגען ווערען זעלבסטשטענדיגער דירעקטאָר אין
לאַדזש אַדער וואַרשאַ און שטעלען אַנאַנדערען
רעפֿערטאַר ווי דעם וועלכען מען פֿלעגט דאַרט
שפּילען.
איך האָב אַבער געהאַט אַ סעוד, דאָס וואָס יוד-
ליוס האָט מיר געזאָגט, האָט געקלונגען זעהר
מאָדנע.
יוליוס האָט מיר דערזעהלט, אַז איינער אַ יונ-
גערמאַן, וועלכער דרייט זיך ביים טעאַטער, איז
געקומען צו איהם און איהם פֿאַרגעלעגט, אַז ער זאָל
מיט אַ גרופּע סטודענטען און אַנדערע אינטעליגענטע
ינגעלייט אויפֿפֿיהרען אויף העברעאַיש „אוריאל
קאַסטאַ“ און גלייכצייטיג שפּילען די הויפּט-ראַל.
ביז דעמאָלט האָב איך קיינמאל נישט געהערט,
אַז אַ יודישער אַקטיאָר זאָל שפּילען אויף העברע-
אַיש.

האָבען אַ בעזינגונג צו די ראַלען, וועלכע כּ'האַב
געדאַרפֿט שפּילען, אַווי האָב איך אַ צייט-לאַנג
נישט געשפּילט „סאַפֿאַ“, אַווי האָב איך אויך אַמאָל
צערטיען זאָלפֿאַרעווסקיס פֿינאַס, די יודישע אַנאַ
קאַרעניאַ. די פּיעסע איז שוין געווען אַנגאַנסירט.
אַבער ווען מען איז צוגעטראָפֿען צו די פֿראַגען,
האָב איך וואָס אַמאָל מער אַינגעוועהן, אַז איך
קען נישט „קוינען די בער“, עפעס קלעבט זיך נישט
אַ האַרט צו אַ וואַרט, און דער צייט וואָס אין
גאַרדינס פּיעסען זענען די ווערטער געקומען ווי פֿון
זיך אַללין, איך האָב דעריבער פֿאַר כּעס צערטיען
די פּיעסע.
נאָכ'ן סעזאָן האָבען מיר שוואַרען געמאַכט מיט
קאַמינסקי. דערנאָך אַרומגעפֿאַהרען מיט אַזויגער-
נער טרופּע און צוריק צו אַנדערער קיין לאַדזש.
איינמאָל קומט יוליוס אַהיים און דערזעהלט
מיר, אַז ער געהאַט איצט מאַכען אַ שריט, וואָס
וועט איהם אַדער ברענגען אַנעקענענג אַלס גרוי-

איך האָב אינגעלעך פֿעריגעטען אין דער
בעקטאַסט צו מיין פֿאַמיליע, וואָס פֿלעגט מיך פֿיר-
הער אַווי אַפֿט בעפֿאַלען און צוליב וואָס איך פֿלעג
אַווי אַפֿט פֿאַהרען קיין אַמעריקאַ.
און פֿאַרוואָס האָב איך נישט געוואָלט ליבען
לאַדזש? - אַז איך האָב דאָ דערגרייכט דאָס
גרעסטע און העכסטע געווען געזאַכט און געליבט
און געשפּילט די ערשטע ראַלען אין שטענטען יוד-
דישען טעאַטער אין רוסלאַנד (וואַרשע אין אַלע אַנ-
דערע שטעט איז נישט געווען קיין ספּעציעלער
יודישער טעאַטער-בנין).
אַ בעזונדערען דערפֿאַלג האָב איך געהאַט אלס
פֿאַניע זאַרכיס" אין גאַרדינס, די אמת'ע קראַפֿט,
אין אַמעריקאַ האָט זיך אין דער דאָזיגער ראַל אויס-
געצייכענט סעראַ אַלער, פֿאַר וועלכער די פּיעסע
איז געשריבען געוואָרען. געוויסע טעאַטער-מענשען
פֿלעגען גלויבען, אַז איך קאַפּיר דער אַמעריקאַנער
אַקטריסע, אַבער דער אמת איז, אַז גראַד די דאָ-
זיגע פּיעסע האָט איך קיינמאל נישט געזעהן שפּי-
לען און האָב דעם טיפּ פֿון „פֿאַניע זאַרכיס" אַר-
ניבעל געשאַפֿער.
איך האָב שוין פֿריהער בעמערקט, אַז איך פֿלעג

סצעפער און דארף ש. יאמאבי

און דעם ביטערסטן שרעק, די ביטערסטע אומזיכערקייט פיהלט ער אין זיין אייגענער נשמה, אין זיין אייגענעם געפלאגטען געוויסן, ווייל אויך דער טראג האט א געוויסען — כאטש ער טראג נירט אויך אט דעם מאנהער און פריינד זיינעם אויף דעם שרעקליכסטן אופן. אבער אין די נעכט ווען ער איז איינזאם אויף זיין רייכען געלעבער, ווען ער פיהלט זיך אליין אין א וועלט פון שונאים, און קארטעסעס זיך פאר חרטה.

אבער ארויסווייזען טאר ער עס נישט. דער טראג געפינט זיך שוין אין יענעם סטאנדיג, ווען עס איז נישטא קיין צווייט, ווען טויזענד פעלעך בינדען איהם שוין אומצעררייטענד מיט זיין פאזיציע, און עס בלייבט איהם בלויז איינז, איין מיטעל צו געהעריגען זיין פון פחד צעטומעלטען מוח: עס בלייבט איהם דער דאלף אין דעם סצעפער.

דער דאלף, דער דערלייזער, וואס וועט איהם פערקירצען די מאטעריאלען, ווען די שונאים וועלען איהם איבערפאלען און קריגען אין זייערע נקמה-ווי-כענדיגע הענד, דער דאלף, דער שטילער, פערבאר-און פעררעטער, דעמאלט האלט ער חשבון הנפש געבער און פערטרויעטער גוטער פיינד, וואס וועט איהם העלפען פערבארענערהייט פטור צו ווערען פון דעם אדער יענעם פעררעטער, וואס געפינט זיך אין זיין נאָהענטסטער סיבה און מאכט דעם אָנ-שטעל פון אַ געטוישען דינער. דער שארפער, בלויז-שטענדיגער דאלף, וואס דריימעלט אין דער הויזעל נישט פון סצעפער און אין פונדעסטוועגן תמיד גייט צום רעסענדיגער שפונג...

ווי טרויעריג איז דאס לעבען פון די אַבדול האַמיר, אויף אַלע העכערע און נידעריגערע טראַגעדי-ווא מענטש הערשט איבער מענטש מיט דער טפשוה פון טראַגעדיע.

וואס קומענדיג דורך צופאל אָדער דורך געבורט צו דער הערשער-מאכט איבער נאַציעס אָדער די וואָס בעקומען די העכסטע מאַכט-שטעלונג אויף אַ וועלכען עס איז געבליבן אין געוועלשאפטליכע לע-בען, הויבען זיי אָן אַליין צו בעטראַכטען פאַר האַלב געטער און הויבען אָן צו האַנדלען נישט אויף אַ מענטשליכע אָפּן ווי פשוטע בשר ודם, נאָר ווי האַלב געטער זענען מחויב צו האַנדלען, און אַ האַלב-גאָט גערעכטיקט אין געווענליכע אַווי-ווייס פון אַמחיער גערעכטיקייט, ווי אַ האַלב-גאָט איז ווייס פון דעם אַמחיער גאָט.

אויף קומט עס, אַז דער מושל, דער "האַלב-גאָט" הויבט אָן צו פערקירען און אַלץ מאַטעריעלע מעשים, ער פערוואַנדעלט זיך וויילענדיג-נישט-וויילענדיג אין אַ טראַג, וואָס האָט הנאה פון דעם מאַכט-געפיהל, און לאָזט עס דעם פּויל אַלץ ביטערער פיהלען, און דער פּויל אַהאלט איהם מיט קנאה, מיט פערדרוס און מיט גליהענדען האָט, וועלכער איז אַ לאַנגע צייט אפּער פערבאַרגען, אָבער מוז פריהער אָדער שפעטער זיך מאַכען בעמערקבאַר, און דאָן הויבט זיך ערשט אָן די אַמחיער טראַגעדיע פון דעם טראַג, ער הויבט אָן צו פיהלען די כּוואַליע פון האָט, וואָס שלאָגט אַרויף צו איהם פון די טראַגאָדיע-שטענדיגען, ער הויבט אָן אַלץ פאַררעכער צו שרעקען זיך פאַר אָט דער אַנוויכטבאַרער כּוואַליע, וועלכע לאָזט זיך אַלץ שטאַרקער און דרייענדיגער שפירען אַרום איהם. און דער טראַג הויבט אָן צו ציטערען פאַר זיין אייגענעם שאַטען, ער געטרויסט נישט מעהר זיינע נאָהענטסטע פריינד, ער פיהלט זיך נישט זיכער אין זיין שטילען שלאַפּזימער, עס דאַמט זיך

א סצעפער איז אַנאָמאָליע און אַ גאַל-דען שטעקעלע, פון געשניצט און בעצירט מיט טייערע שטיינער, און משה דארף דאָס שטעקעלע פון גאלד נישט בעדייטען ווי פּויל אַ סימבאל פון אַ הערשערס מאַכט איבער זיין לאַנד און איבער זיינע געטרייע און אומגעטרייע אונטערטאָנען.

און ווער ווייס עס נישט, וואָס עס איז אַ דאַלף? ווער האָט נישט געוועהן אָדער וועגנעטענס געלע-זען וועגען אָט דעם שאַרפּען, שפּיעגעלען כּלי זין, מיט וועלכען די פערבאַרגענע מערדערהאַנד בענוצט זיך אַזוי גערן און אויף בעקוועם?

אָבער וואָס קעגן זיך אָן אַ סצעפער מיט אַ דאַלף? וואָס האָט דער שטאַלצער סימבאל פון העכסטער מאַכט, וואָס אַ מענטש קאָן געניסען, האָבען צו טון מיט דעם פערלעטערשטן מעסער, דעם וואָפּען פון מאַכטלאָזע פערטויערע? אָט די פשוטע שאלה האָבען זיך טאָקע געפרעגט יענע פערזאָנען, וואָס האָ בען דאָ נישט לאַנג צוריק געפונען ביי אַנאָמאָליען-הענדלער אין פאַרזי דעם מלוכה-סצעפער פון דעם סטאַלצן אַבדול האַמיר דעם צווייטען, אין דעם פּויל געשניצטען סצעפער האָבען זיי נעמליך געפונען אַנאָמאָליע-הויז, אין וועלכער עס איז געווען פער-באַרגען אַ פּויל געשליפענער שטילעס, אַ זאָך, וועל-כע קיינער וואָלט זיך קיינמאל נישט געווען געריכט דאַרט צו געפונען.

דער סצעפער מיט דעם דאַלף פון סטאַלצן אַב-דול האַמיר דעם צווייטען וואָקסט אַזוי אַרום אויס צו אַ סימבאל פון סצעפערס בכלל, אָהן אַ חילוק, צו זיי זענען בעוואָפּעט מיט אַ כּלי זיין, וואָס לאָזט זיך ענטלעקען מיט דעם אַויף, אָדער זיי זענען לפנים נישט, בעוואָפּעט, דעם סטאַלצן סצעפ-טער בעווייזט אונז בולט, אַז עס איז פּוילען און איז תמיד געווען אַ צוזאַמענהאַנג צווישען דעם העכ-סטען הערשערס און דעם נידעריגסטען מאַרד-גרייסשאַפט, צווישען דעם סצעפער און דאַלף, צוליב וואָס און קענען וועמען דער סטאַלצן אַבדול האַמיר האָט געפיהלט פאַר נויטיג צו זיין שטענדיג בעוואָפּעט, און נישט שווער זיך משער צו זיין, וואָס דאָן דער מושל געהאַט גאָר אַ סך אויף זיין געוויסען בונגע אַ גרויסען טייל פון די איהם אונטערטעניגע פּעלעקער און בעוונדערט האָט ער פּויל געוויינט בונגע די פּאַלעסטרין-קריסטען, און ער האָט גאַנץ גוט געוואוסט אַז צווישען אָט די גערופּטע קריסטען געפינען זיך גענוג היקעפּע, וואָס העלען גרייס זיין ביי יעדער פּאַסיגער געלעגענהייט צו מאַכען אַנאָמאָליע אַרויף איהם. עס איז אַלע אַיגענטליך גאָר נישט אומוואַרשריינליך אַז דער סטאַלצן איז נישט אויף פּויל אויסען געווען צו בע-נוצען זיין פערבאַרגענעם דאַלף אַלס אַבוועה-וואָ-שען, און אַלס אַ בעקוועמען מיטעל אין העכסטען נויט-פּאַל זיך אַליין צו געבען דעם טויט, און אפּער

שטאַלצן "לונגען" און מאַשין, וואָס דאַטעוועט מען-שען פון דערשייטס ווערען

פידעו איז נישטאָ קיין ערגערע לאַגע אין דער וועלט, ווי ווען מען דאַרף אויסקליבען צווישען צוויי מענטשליכע לעבענס, אָבער, סוף-בל-סוף, האָט בען זיי בעשלאָסען צו דאַטעווען דעם יונגעמאַן, דערפאַר, וואָס ער איז געווען אַ מאַטע פון אַ קינד, אָבער איהר וויל דאָ אַינע נישט דעקוטירען די פּאַרע, צי די דאַקטוירים האָבען געהאַנדעלט ישרידיג, צי נישט.

די אַטעם-מאַשין איז אַ נייע ערפינדונג, קוים זעקס מאַנאַטען אַלס, אויב זי וועט זיך אַרויס-ווייזען פאַר נוצליך, וועט, מן הסתם, אומעטום זיין גענוג מאַשינען, אַז מעהר וואָל אַזאַ טראַגישער פאַל נישט קענען פאַסירען.

וואָס איז אַנטערקעטירט דאָ, איז דאָס, וואָס די דאָיגע מערקווירדיגע מאַשין בעשעטיגט נאָכ-טען

מיט איינע וואָכען צוריק האָבען די צייטונג-בעריכטע אַ מערקווירדיג שטיקעל געזען: 2 יונגע מענטשן, אַ יונגעמאַן און אַ יונגע פּויל, זענען קראַנק געוואָרן אויף אַ לונגען פּאַראַליסע דאָס ערשטע דעריי אין געווען, וואָס זייערע אַטעם-מוסקלען, ה. ה., די מוסקלען, וואָס דינען אַלס די אַטעם-אָרגאַנען, זענען פּאַראַליזירט געוואָרען. מען האָט זיי אַריינגעבראַכט אין אַ שפיטאַל, צום גליק האָט זיך אין יענעם שפיטאַל געפונען אַ ניר-עראַנדערע מאַשין, מיט וועלכען מ'קען אַהאַלען דאָס אַטעמען אויף אַ קינסטליכע אָפּן, די צרה איז אָבער געווען, וואָס עס איז געווען נאָר איין מאַשין, און אין געפאַהר זענען געווען צוויי מען-שען, די דאַקטוירים האָבען געדאַרפט אויף שטעל-בעשליסען וועמען פון די צוויי צו דאַטעווען.

פון אַ בריף צו מיר פון אַנאַלטען, "הומיריסט" מילא, אַז איהר שרייבט נישט וועגען די לעבעס אינסערעאָנסט קענען אַיבער וועלכע אַייער מינונג אַלעס געווען אינסערעאָנסט, פאַר מעה-רעזע לעזער פון אונזער צייטונג, צו וויסען — מחלה, אָבער, אַז איהר וואָס נישט אַרויס צענעט לויף איבער די געזענדיגע און אונזער, "הומיר" אין וועלכער איהר זייט אַמאָל געווען דיריגענט און וועלכע מינונגליע מענטשן ווילען צוברעכען די איינציגע מוזיקאלישע אינסטיטוציע, וועלכע האָט געהאַט אונטער זיך אַזאַ ריכטע פּערזאָנענלייט און קיינסטער שוין איבער 30 יאָר, — איז באמת נישט צו פערשטעהען. איהר זייט גערעכט! וועגען די קענענדיגע, וואָס איך שרייב נישט, זייט איהר דאָן מיר מוחל געווען, אַ דאַנק, עס איז אפּער גאָר נישט מיין שולד, עס זענען דאָן געווען וואַהלען און גריפע, און זיי מיר זענען אַרויס פון די בירע פּערזענלייט, איז אייך דאָן בעקאָנט, נאָר וועגען די געזענדיגע און, "הומיר" זעהט איהר אין שוין געזען, וואָס אידער מען לאָזט אַרויס אַ מינונג, מוז מען קענען די זאָלענע.

וואָס איז אייגענטליך געשעהן? איך שטעה ווער ווייס פון אַלעס, ווי עס קומען פאַר מלחמה-מזוה און געוועלשאפטליכע סכסוכים, דען, ווען צוויי מענטשן פון געווענען דריי מינונגען, אַ פּוילע פּויל, וויפיל הערשען אין אַזאַ געוועלשאפט-ליכע אינסטיטוציע ווי דער, "הומיר", איז געווען גאָר אין דער לעבעסער צייט, נאָר זיי איך האָב גע-הערט מאַחור-הפּאַרוד זאָל האָבען דער דיריגענט, דיריגירט נישט נאָר מיטן באַר אַליין, נאָר אויך מיט דער פּערזאָנלונג, ער זאָל האָבען אַלעמען און אַלץ קריטיקירט, נישט צולאָזענדיג זיך אַליין צו קריטיקירען, ווייטער האָט ער אויסגעזעסען דעם באַר געגען דער איינציגער פּערזאָנלונג, און האָט זיך בעקעמפט אַזאַ טאַטעווען, וועלכע שטע-אָלן פּעסט, אַז די געזענדיגע פּאַרוד מוז זיין העכער איש, אין אַ ברוטאַלער פאַרם זאָל ער האָבען גע-טאַדערט זיין געהאַלט, איז מה רעש?

רייכטע מוזיקאלישע פּרודערייען איבער אַנערנסטען, אבער ווייט נישט מוזיקאלישע ענין

דער פּערזאָנלונג צו די כּוואַליע-דער איז אויך אַ פּערברעכען און איז אַ פּוילע-זאָל פון "גלח-מעשען", דען הייבן וואָלט מענליך געווען יאָצא פאַל אין אַ געזאַנגס-פּערזאָן, ביי נישט-יידען צ. ב. אין אַ מאַנישקייט-כּוואַליע סב-סוכים מיט דער פּערזאָנלונג, זאָל דער דיריגענט "אויסשעלען" דעם גאַנצען כּוואַל און בילדען אַ וויגע-כּוואַל?

די כּוואַל? ווייטט איהר וואָס יאָפע און ליבער-מאָן האָבען געלייטעט פאַרן, "הומיר"? שאַפּיראַ, יאָפע, יאַנאַווסקי און שפּעטער ליבערמאַן און די דריי קריגעזיס, האָבען געאַפּערט: האָב און גוט, צייט און געזונט, כּוואַל און בערגיגע, ביז זיי האָרט דערפיהרט דעם, "הומיר" צו זיין גלאַנץ-פּעריאָד, ווען די שוועסטער פון, "הומיר", "מנעימ-זמיר" האָט זיך געפילדעט און אַנגעהויבען אונטער מיין לייטונג זיך צו שטויקלען און געהאַלטען איבער-צושטיגען אין קינסטלערישער בעציהונג דעם דער האָט נישט דערפיהרט, אַז, "מנעימ-זמיר" זאָל זיך פּערזאָנלונג מיטן, "הומיר", און דערמיט זאָל "מנעימ-זמיר" צו גרונד געהן. יאָפע איז גע-גאַנגען איבער די הייזער, ווי אַ שמש צו סליחות-קלאַפּען און צוגיפּערזען דעם כּוואַל אויף פּראַבען. יאָפע האָט געזאָגט אַרונדן און, "הומיר" זאָל קאַל און נישט געהאַט אַוועלכע אַמביציעס ווי איהר ג' פּערזאָנלונג פון געווענענעם כּוואַל, דאָס אַלעס זאָל איך אייך אַלס ענטפּער אויף אַייער ברויערלע, מיין ליבער אַלסער, "הומיריסט", נישט געווענדיג געווי די זאָלענע, נאָר הערענדיג מאַחור-הפּאַרוד, — אַ ריכטיגע מינונג איבער דעם גאַנצען נישט-מוזיקאלישען ענין, וואָלט אייך געקענט געבען דער מ. קריגיץ, וועלכער איז געווען די נשמה פון, "הומיר" און בעל - יועץ פון אַלע אויבערדערמאָנטע געווענענע דיריגענטען, וועלכע האָבען זיך גערעכענט דערה שטאַרק מיט זיין מיי-נונג, ער איז געווען דער איבערזעצער פון אַלע דיטשע אראַטאָריע-טעקסטען אויף העברעאיש, ער איז אויך געווען דער שטילער בעשיידענער ראַט-געבער פון אַלע פּערזאָנלונגען, און נאָר ער איז אומשטאַנד צו ערקלערען און צו געוויינטען די געשיכטע פון, "הומיר" בכלל, וואָס איז אויך די גע-שיכטע פון אונזער קולטור-לעבען אין אונזער שטאָט און דעם ריכטיגען שטאַנדפּונקט און מינונג איבער דער דערפיהרט פּוילע געווענענע דיריגענט, און כּוואַל פון, "הומיר", איבערזעצער, ווי קיינער נישט אַזוי שטאַרק מיטן, "הומיר-ענין", ווי איהר גייט ליבער, "הומיריסט", ס'איז דאָן אַ קרייז — איז מילא אַ קרייז אין אַלעס, אַז מ'וואָגט קרייז — איז קרייז, D-ski.

שען כּוואַל אונטער דער לייטונג פּוילע פריהערדיגען גוט-בעקאַנטען פּראָם, פּוילע און לאַקאַל פון "וויא",

דאָ מיין ליבער אַלסער, "הומיריסט" הייל איך אייך אַלס אַלסער געווענענער דיריגענט, וועל-כער האָט געהאַט דעם גרויסען כּוואַל צו דיריגירען מיטן אַמאָליגען פּעריאָדען, "הומיר" כּוואַל, פאַר אונזער געשטעטע באַצייאָנען דיכטער, נאמן פאַר-ליק, ווען ער האָט פּוילע אונזער שטאַט — אַרויס-זאָגען כאַטש קורץ אָבער שאַרף, מיין מינונג, עס בלויזט דאָס האַרץ און בעוואוסטזיין, אַז אונזער "הומיר", די עלטסטע ווייטער, רעהאָפּלע מוזיקאלישע אינסטיטוציע, איז וועלכע אַזאַגען דיריגירט און געמייטערט אַוועלכע דיריגענטען ווי: רומשינסקי, פּאַדאָמינער, זילבער, שקלאַר, ברוין, קאַפּער, אַבערדראַס, פּריד, רידער, שולץ, אַרגאָנזשאַנסקי און האָבען דערפיהרט אַזאַ מען פון איהרמאָסטי, וועלכע האָט דערגרייכט איהרע און אַמעריקאַ, און איהרע מוזיקאלישע אויפטייטען זענען געווען אין איינציג מיט-טובים, נישט נאָר פאַר דעם האַמן אַליין, נאָר פאַר אַלע שיכטען פון דער געוועלשאַפט, נאָך אַזאַ גלאַנצפולער פּערזאָנלונג איהר איז דער "הומיר" געקומען צו אַזאַ מדרגה, אַז דער ריד-גענט, צוליב אַמביציעס, האָט אַרויסגעפיהרט פּעסט דעם גאַנצען כּוואַל און געשאַפּען אַנאָמאָליעס מיט מעל!! מיר וואָלטען זיך געפרעגט, ווען עס וואָלט זיך געבילדעטע נאָך אַ יודישער כּוואַל, נאָר נישט אויף אַזאַ אָפּן, ווייטט איהר מיין ליבער אַלסער "הומיריסט", ווי אַזאַ כּוואַל הייסט? ווינעל-כּוואַל, גראַד אַזוי ווי ס'איז דאָ ווינעל-זאָלענע אַטען און פּערזאָנלונג פון געווענענע "הומיר" כּוואַל טיף בעזעל'ה'ס זיין פון דער אַלסער פּערזאָנלונג, כאַטש זיי וועלען פּאַרזעצען זייער "קולטורלעך אַר-בייט" מיט, "ווינעלדיגען ברען", וועלען זיי אַלץ הייסען פּעררעטער, און פּערזאָנלונג פון ווינעל-כּוואַל, מעג דער דיריגענט פּאַרזעצען זיין, "מוזיקאַ-לישע אַרבייט" דעם רוהם און כּוואַל וועט ער שוין נישט האָבען ווי ער האָט געהאַט אין, "הומיר", אין וועלכער ער האָט אַזוי גוט געלייטעט דעם כּוואַל און נאָך בעסער ביי זייער זייט, זיך אַליין פּע-סולקאַמט הן מוזיקאליש און הן פּראַקטיש.

טרייסט זיך ליבער אַלסער, "הומיריסט", אַז ווער עס וועט וואָגען עטוואָס געגען, "הומיר", מעג ער זיין אַפּויל פּוילע ראוונע-גרינדער, אָדער פון די אַחונדער-צושטענדיגער, דער וועט הערען צו שאַנד און צו פּאַסט, איך חור איבער: "צו וועלען אַזאַ אַלעס אינסטיטוציע אַפּויל ווען די איינציג פּערזאָנלונג פון געווענענעם כּוואַל, בעהזיסט, אַז ס'האַט געהערשט, אַ פּאַטאַלע בעציהונג" מעה-

פּערזאָנלעט און מינונג, אַז דער, "הומיר" געהט שוין אונטער אַ האָב אייך דאָן געהערט פון אַנ-דערער קוועלע, אַז דער דיריגענט פאַר וועלען זיך אַלען פּערזאָנלונג איז געוואָרען געזאָגט, פאַר אַלעמען און געגען קריטיקירען, האָט ער במילא אַליין זיך געשטעלט אויסער און אונטער אַלע קריטיק, פאַר אַפּוילע דעם כּוואַל אַזוי הייט, אַז זיי האָבען זיך אַפּוילעט פּוילע כּוואַל כּוואַל: זיין, "הומיר" מיטגלידער און פּוילע, "הומיר" פּוילע-טאַקען און געבילדעטע בענונדער אַ יודי-

די שטעטישע קאמונאלע שפאר-קאסע (נארטאוויטש 42) נייע וויכטיגע אינסטיטוציע אין אונזער שטאט

היינטיגע זונטאג קומט פאר די פיינליכע ערעבונג פון דער שטעטישער קאמונאלער שפאר-קאסע (נארטאוויטש 42). ווי בעקאנט האט די קאסע אָנגעהויבען פונקציאנירען מיט אַ הודש צוריק. די פּיערונג איז אַגעלעגט געוואָרען אויפן 7. דער צעמבער דעם טאָג ווען אין גאַנץ פּוילען ווערט געפּיערט דער „אַשפּאַרונגס-טאָג“. די אויסגאַבע פון אַ קאָמונאַלער שפּאַר קאַסע איז אַ גאַנץ פּער-שידענע: אין דער ערשטער רייה דאַרף געשפּאַרען ווערען אַ ליכטע מעגליכקייט פאַר די ברייטסטע קרייזען פון דער בעפעלקערונג צו מאַכען אַפּ-שפּאַרונגען פון די קלענסטע טומען און האָבען אַ זיכערען אָרט פאַר זייער בעוואָרען. דאָס ווערט דערגרייכט דורך דעם, וואָס די שטעטישע קאָמונאַלע שפּאַר-קאָסע נעמט אָן אַשפּאַרונגען פון 5 גר. אָן דערצו האָט זי אַרױסגעלאָזט

די וויכטיגע און אונזערע פּאַר און אַלע מלוכהשע קאָמונאַלע און עפענטליכע אינסטיטוציעס. לויטן געזעץ דאַרף יעדער, וואָס פּערמאַנענט געוויסען קאָנטינענטאַל צוהילען שטייער פון קאָנטינענטאַל און רעזערוו. אָבער די וואָס האָבען זייערע אַשפּאַר-רונגען אין דער שטעטישער קאָמונאַלער שפּאַר קאָמונאַלע שפּאַר 5 טויזענד זאַטעס, זענען

פריי פון דאזיגען שטייער דאָס וויכטיגסטע פאַרן זאַמלער איז דער אומשטאַנד פון זיכערקייט פאַר זיינע אַשפּאַרונגען, די שטעטישע קאָמונאַלע קאָסע איז אַ זעלבסטשטענדיגע אינסטיטוציע. אָבער פאַר איהרע פּינאַנץ-אַפּעראַציעס איז

פּעראַנטוואָרטליך די שטאַט מיט איהר גאַנצע שטעטישע פּערמאַנענט און הכנסות

די שטעטישע קאָמונאַלע שפּאַר קאָסע האָט אַ חוץ דער אויסגאַבע צו שאַפּען די מעגליכקייט צו שפּאַרען און אַזאָיאַפּאָבע צו פּערלייכערען דאָס ווירטשאַפּטליכע לעבען אין דער שטאַט פּערמאַנענט די אַרימע און מיטעלע שטעטישע שייכען, די קאָסע דעריבער וועט

ארויסגעבען הלוואות

פאַר יחידים און אינסטיטוציעס וועט אַרויספּיהרען פּערשידענע פּינאַנציעלע באַנק אַפּעראַציעס (אַנ-נעמען פּדונות, עפענען לויפּענדע רעכנונגען, טשעק-קאָנטאָס, דיסקאָנטירען וועסלען, אַרױסגע-בען הלוואות אויף משכונות און היפּאָטעקען, מאַכען געלד-אַיבערווייזונגען א. א. וו. די קאָמונאַלע קאָסע וועט אין דער ערשטער רייה שטיצען פּינאַנציעל אַנדערקער א. פּערש. אינסטיטוציעס און עלעמענטערע וואָס פּיהרען אַ פּראָדוקטיווער טעטיגקייט. זי וועט אויך דיסקאָנטירען וועסלען פון קליינע הויז-בעוויזער, וועלכע זיי בעקומען פון די לאַקאָטירען; וועסלען פון אַנדערקער וואָס זיי בעקומען אין דעמאָנס פון בעאַטע און אַנגעשטעלטע, פון הויז-בעוויזער א. אַנד. פאַר אויסגעפּיהרטע אַרבייטען. די קאָמונאַלע שפּאַר קאָסע איז אַנאַינסטיטוציע וואָס איז איהר טעטיגקייט אויסגעריכטעט אין דער ערשטער רייה נישט אויף ריוח, נאָר אויף צו העלפען דער שטעטישער בעפעלקערונג, דער-פאַר זענען אַלע טאַריפען זעהר נידריג. פאַר

אונזערע שפאר-קאסע

פאַר די אַשפּאַרונגען וואָס יעדער איינער לעגט אַרױן אין דער שפּאַר קאָסע צוהילט די קאָסע אַ גאַנץ הויכען ציונען-פּוס - פון 8 ביז 9 פּראָצענט פאַר וואַטע און פון 5-6 פּראָצענט פאַר דאַלאָרען, יעדער וואָס שפּאַרט אַז אויף דער עלטער דער זאַמעלט פאַר עפעס אַ צוועק, וויל אָבער נישט נאָר זען זיך קודם-כל זיין זיכער מיט זיין קרן און זאל נישט האָבען קיין פּערשידענע שוועריגקייטען און אונאַנגעווענליכקייטען. די שטעטישע קאָמונאַלע שפּאַר קאָסע האָט זיך דעריבער פּערזיכערט איהר סטאַטוס די

היינטיגע זונטאג קומט פאר די פיינליכע ערעבונג פון דער שטעטישער קאמונאלער שפאר-קאסע (נארטאוויטש 42). ווי בעקאנט האט די קאסע אָנגעהויבען פונקציאנירען מיט אַ הודש צוריק. די פּיערונג איז אַגעלעגט געוואָרען אויפן 7. דער צעמבער דעם טאָג ווען אין גאַנץ פּוילען ווערט געפּיערט דער „אַשפּאַרונגס-טאָג“. די אויסגאַבע פון אַ קאָמונאַלער שפּאַר קאַסע איז אַ גאַנץ פּער-שידענע: אין דער ערשטער רייה דאַרף געשפּאַרען ווערען אַ ליכטע מעגליכקייט פאַר די ברייטסטע קרייזען פון דער בעפעלקערונג צו מאַכען אַפּ-שפּאַרונגען פון די קלענסטע טומען און האָבען אַ זיכערען אָרט פאַר זייער בעוואָרען. דאָס ווערט דערגרייכט דורך דעם, וואָס די שטעטישע קאָמונאַלע שפּאַר-קאָסע נעמט אָן אַשפּאַרונגען פון 5 גר. אָן דערצו האָט זי אַרױסגעלאָזט

שפאר-קאסע

פאַר די אַשפּאַרונגען וואָס יעדער איינער לעגט אַרױן אין דער שפּאַר קאָסע צוהילט די קאָסע אַ גאַנץ הויכען ציונען-פּוס - פון 8 ביז 9 פּראָצענט פאַר וואַטע און פון 5-6 פּראָצענט פאַר דאַלאָרען, יעדער וואָס שפּאַרט אַז אויף דער עלטער דער זאַמעלט פאַר עפעס אַ צוועק, וויל אָבער נישט נאָר זען זיך קודם-כל זיין זיכער מיט זיין קרן און זאל נישט האָבען קיין פּערשידענע שוועריגקייטען און אונאַנגעווענליכקייטען. די שטעטישע קאָמונאַלע שפּאַר קאָסע האָט זיך דעריבער פּערזיכערט איהר סטאַטוס די

שפאר-קאסע

פאַר די אַשפּאַרונגען וואָס יעדער איינער לעגט אַרױן אין דער שפּאַר קאָסע צוהילט די קאָסע אַ גאַנץ הויכען ציונען-פּוס - פון 8 ביז 9 פּראָצענט פאַר וואַטע און פון 5-6 פּראָצענט פאַר דאַלאָרען, יעדער וואָס שפּאַרט אַז אויף דער עלטער דער זאַמעלט פאַר עפעס אַ צוועק, וויל אָבער נישט נאָר זען זיך קודם-כל זיין זיכער מיט זיין קרן און זאל נישט האָבען קיין פּערשידענע שוועריגקייטען און אונאַנגעווענליכקייטען. די שטעטישע קאָמונאַלע שפּאַר קאָסע האָט זיך דעריבער פּערזיכערט איהר סטאַטוס די

שפאר-קאסע

פאַר די אַשפּאַרונגען וואָס יעדער איינער לעגט אַרױן אין דער שפּאַר קאָסע צוהילט די קאָסע אַ גאַנץ הויכען ציונען-פּוס - פון 8 ביז 9 פּראָצענט פאַר וואַטע און פון 5-6 פּראָצענט פאַר דאַלאָרען, יעדער וואָס שפּאַרט אַז אויף דער עלטער דער זאַמעלט פאַר עפעס אַ צוועק, וויל אָבער נישט נאָר זען זיך קודם-כל זיין זיכער מיט זיין קרן און זאל נישט האָבען קיין פּערשידענע שוועריגקייטען און אונאַנגעווענליכקייטען. די שטעטישע קאָמונאַלע שפּאַר קאָסע האָט זיך דעריבער פּערזיכערט איהר סטאַטוס די

שפאר-קאסע

פאַר די אַשפּאַרונגען וואָס יעדער איינער לעגט אַרױן אין דער שפּאַר קאָסע צוהילט די קאָסע אַ גאַנץ הויכען ציונען-פּוס - פון 8 ביז 9 פּראָצענט פאַר וואַטע און פון 5-6 פּראָצענט פאַר דאַלאָרען, יעדער וואָס שפּאַרט אַז אויף דער עלטער דער זאַמעלט פאַר עפעס אַ צוועק, וויל אָבער נישט נאָר זען זיך קודם-כל זיין זיכער מיט זיין קרן און זאל נישט האָבען קיין פּערשידענע שוועריגקייטען און אונאַנגעווענליכקייטען. די שטעטישע קאָמונאַלע שפּאַר קאָסע האָט זיך דעריבער פּערזיכערט איהר סטאַטוס די

אשפארונג פון נרן-גערלער

אויף די געלדער וואָס ווערען דעפּאָזירט, וועלען אַרױסגעגעבען ווערען דאַפּעלטע קוויטונגען פאַר ביידע צדדים און סײַוועלען אָפּגעהיט ווערען די תנאים וואָס די צדדים וועלען מאַכען וועגען אויפ-צוהילען דאָס געלד, פאַרן געלד וועט געצאָהלט ווערען 9 פּראָצענט. ווי מײַאזי שױן דערמאָנט געוואָרען איז די שטעטישע קאָמונאַלע קאָסע זיכערער אָרט אויף צו האַלטען דאָרט פּערשידענע אַשפּאַרונגען, געלדער א. א. וו. מײַבעקומט פאַרן געלד אַ גענוג הויכען ציונען-פּוס און די הויפּט-זאַך מײַאזי זיכער מיטן בעטראַג וואָס מײַהאַט דאָרט ליגען, ביי די היינטיגע אומשטענדען איז עס זעהר און זעהר אַ וויכטיגער מאָמענט, וואָס דאַרף דע-ציירען ביי יעדער וועלכער גיט אוועק אויף צו בעהאַלטען זיינע שווערע פּערהאַרעוועטע אַשפּאַר-רונגען.

אַ גרויסע בעקומעליכקייט פאַר די קליענטען פון דער שטעטישער קאָמונאַלער שפּאַר קאָסע איז דער אומשטאַנד, וואָס די קאָסע איז אַ חוץ אין די פאַרמיטלע שעהן אויף.

מעטינג נאכמיטאג פון 5 ביו 7 איז אווענט

פאַרן אַנדערקער, קליינעגעדלער און מיטעל-מענט, וואָס אַרבייט אין ביהוואַען און קאַנטאַרען איז עס אַ גרויסע פּערלייכערונג. פון דעם אַלעם וואָס דאָ איז אויסגעריכענט געוואָרען איז צו זעהען אַ אונזער שטאַט איז בע-רייכערט געוואָרען מיט אַ געוונטער און נוצליכער אינסטיטוציע און מײַדאַרף איהר ווינשען אַז זי זאל זיך שטעלן און קרעפּטיג ענטוויקלען.

צוגעזאגט חתונה צו האבען אויפגעפרעסט פון דעם מיידעל געלד

וואס די געליטענע דערצעהלט אין געריכט

אַגעשפּאַרטע 200 זל. און 11 דאַלאָר. ווען זי האָט זיך אויף ווייטער אַפּגעוואָנט צו געבען איהם געלד, האָט ער זי גענומען פּיניגען און שלאָגען. איינזעהנדיג, אַז ער איז נאָר אויסען פון איהר צוהייערע געלד, האָט זי בעשלאָסען זיך צו שיינען מיט איהם. און אויסגעצויגן דעם מאָמענט, ווען ער איז אינדערהיים נישט געווען, האָט זי זיך אַרױסגעצויגען פון דער דירה מיטן מענדליג

(2) נעכטען איז אין געריכט פאַרגעקומען דער פּראָצעס געגען דער 20-יעריגער עמיליאַ גראַמאַן, וועלכע איז בעשולדיגט געוואָרען, אַז זי האָט בעיאָבעט איהר קאָכענען יאָן טוטש-לינסקי. אין געריכט האָט די בעשולדיגטע דערבעהלט אַז מיט אַ יאָהר צוריק האָט זי זיך בעקענט מיט טוטשעלינסקי און זיך איהם פּערלייבט. פון דעמאָלט אָן האָט זי איהם אויסגעהאַלטען און איהם אַוועקגעגעבען איהר פּערזינסט פון 100 זל. יעדער וואָך. שפעטער האָט ער איהר צוגעוואָנט חתונה צו האָבען און זי האָט געדונגען אויף זיין נאָמען אַ דירה, וואו זיי האָבען צוזאַמען געוואוינט. מיט אַ צייט שפעטער האָט ער זיך גענומען הוילען און פּערהאַלטענע איהר פּערזינסט און אויך איהרע

פּערהאַלטען גנבים

(א) אין דאָזיגען פּראָצעס פאַר אַרױסגעוועלע, זשע-ראַמסקי 41 האָבען זיך אַרױסגעוויסען גנבים. צו-פּעליג האָבען שכנים דאָס בעמערקט און אויפּגעהוי-בען אַ צאַליאַרס. די גנבים זענען דאָן ענטלאָך פּען, נאָר פּאַליציי האָט זיי געכאַפט און אַפּגע-פּיהרט אין אַרעסט.

צוליב גריפע

(2) צוליב דעם, וואָס פּרעזידענט זשעמיענצקי און וויצע-פּרעזידענט דײַר וויעלינסקי זענען קראַנק אויף גריפע, איז די נעכטיגע פּלענאַר-זיצונג פון מאַגיסטראַט נישט פאַרגעקומען.

טראווא אפנעשניטע ביי א זהו ביידע פיס

(2) אויף דער ליניע לאָדן - קאָנסטאַנטין, האָט דער טראַוואַי אַיבערגעפּהאַרען דעם 60-יעריגער יאָן אַרלאַוסקי און ביי איהם אַפּגעשניטען ביידע פּיס. אין אַ שווערען צושטאַנד האָט פּאַנאַטאוויץ דעם אומגליקליכען אַפּגעפּיהרט אין שפיטאַל.

יודיש טעאטער, פיל הארמאניע נארטאוויטש 20

נאָר 10 גאַמטש זײַנען פון בע-יהאַסען אַיסיס פון סאַנסינאַוו קאָס קינסט-טעאַטער אין מאַסקווע, מיטאַטאַ-טעאַטער אין בערלין

פאר באראטאוו

היינט פּרײַטאָג, דעם 5. און שבת, דעם 6. דעז, 9 אָו. פּרעמיערע! דאָסע אין 4 אקטן פון יעקב נאָרין. די הויפּט-ראָל, דער פּרעמיער-פּאַר באַראַטאַוו.

הינהעמאוו

שבת, דעם 6. דעז. 4 אַזױנער נאַכמיטאָג צו ביליגע פּרײַזען פון 80 גר און טרענדע אין 3 אַקטן 6 בילדער פון סאַלער הויפּט-ראָל, הינסעמאָן-פּ. באַראַטאַוו

הינהעמאוו דער פאטער

זונטאָג, דעם 6 דעצעמבער, 9 אָווענד; מאַנטאָג, דעם 7 דעצעמבער, 9 אָווענד; דינער, 8 דעצעמבער, 9 אָווענד; 80 גר און 8 אָווענד

עס געהען אנטויל פרויען: מ. ראָזען, ס. פּאַטשאַ, ס. פּאַזנאַנסקאַ, מענער: ה. בראַקאווע, מ. גורוויטש, י. גרנאוויץ, י. ווינבערג, מ. פּאַזנאַנסקי, א. קרוק, ה. פּלוטין, סופּלאַר מ. אייזנבערג, בילעטען צו בעקמען אין קאַזע 5, זיילע-אַנטיץ.

פּרײַטאָג 5 טו 1700 הרצאָה דעצעמבער 715 זון-אויפגאַנג 8.31 זון-אונטערנגאנג 3.10 ליכט-צינדען; 3.10

רעניסטרעזיע פון ארבייטסלאזע

היינט דעם 1 דעצעמבער הויבט זיך אָן די עניסטרעזיע אויף דריינענדע שטיבע פאַר נאָוועמ-בער פאַר אַרבייטסלאָזע, וועלכע האָבען בעלימען שטיבע פאַר אַקטאַבער און אויך פאַר די אַרבייטס-לאָזע, וועלכע האָבען שוין אויסגעשעמט פּלע ראַ-טעס פון שטיבע אין אַקטאַבער. די עניסטרעזיע קומט פאַר אין לאַקע 5 אונטערשטיצונג-שטאַט פאַר אַרבייטסלאָזע אויף דער דער נאַם פון 28 פּוילע קעגן. סיסטע 32 פון 9 ביי 2 בייטאָג לויט פּאַלענדרען סדר; פּרײַטאָג, דעם 5 דעצעמבער P R S שבת, דעם 6 דעצעמבער T U W Z Z

די פיינליכע ענטהוירונג פון האשטשישקה-דענקמאל

(2) די פיינליכע ענטהוירונג פון קאשטשישק-קאָס דענקמאַל אויף פּרײַהייטס-פּלאַץ וועט פאַר-קומען זונטאָג, דעם 14. דעצעמבער. אַלע פּעראַיינען און אינסטיטוציעס, וועלכע ווילן זיין רעפּרעזענטירט ביי דער פּיערונג, דאַר-פען מעלדען שרייטליך און מאָניטראַרע, ביז דעם 8. דעצעמבער. די צאָהל מיטגלידער פון דער דע-לעגאַציע, זייערע אָרעטען און דעם נאָמען פון פּרעזעס.

פערשידענעס

(2) לאָזונק אינדעבסקי איז צוריקגעקומען פון נאָרולייב און האָט איבערגענומען זיין אַפּט.

(2) אַלס נייע איבערזעצער פון קרייזער-ריכט זענען בעשטימט געוואָרען: מאַריאַ מאַשעוויטש, יוזעף ליטוויץ און יאַקוב בערקאוויטש.

(2) וואָסערדע יאַשטשעלע איז געפּאַרען קיין וואַרשאַ אויף 2 טעג אין אַמטליכע ענינים.

(2) אין קריסטערס סאַבריק האָט אויסגע-בראַכען אַ שטריק פון די אַרבייטער, צוליב דעם, וואָס די פּירמע האָט געוואָלט רעדוצירען דעם לוינ אויף 25 פּראָצענט.

(2) אין פּוילישקיס סאַבריק האָט אויסגע-בראַכען אַ שטריק, צוליב דעם, וואָס די פּירמע זיל רעדוצירען דעם לוינ פון 10 ביז 40 פּראָצענט.

יוד. שטייט-מאָרין און פּויליש-דיוקסטרואַס פון די פּאַרני-פענסטערן בעפּלע, ריו, סאַר לאָדן שטאַק-פּיער, רעפּער, א. כּוּמאַוו

לאָדן יוד. קימער-טאַטער ביינער "מאַנסייפּל זאַנאַנאַ 43 אַררט" מוּסאַל, לויט-משה בראַדערזאָוו.

היינט פּרײַטאָג-2 פאַרשיטעלונגען אָנהויב 7.45 און 9.45 און אָווענד

אויפן הימל איריד

אין 2 טיילען, 14 בילדער. נוסח (1) קלויניקס (2) דאַס לוי פון די פּער ער, (3) אויפן דאַרף, (4) שײַם-בית, (5) נטא-שעמניק (6) אויפן רעפּאַרט, (7) אויפן הענען מין בית-לחם, (8) נאָר לאַבט נאָכט 9, יאָ שטראַקעס, (10) בית סאַמאַרע, (11) סאַטאַנאַ, (12) העיבט-טאַנאַ, (13) יודישע רעפּאַרע, (14) אויפן הימל אַ יוד.

אַנטקומען לויטן א. א. ב. מ. ר. י. ז. ו. ויסעל-גירל, מ. דעלסקאַ, יאַלאַ זילבערמאַן, שײַנע מרים, מוּשע פּעטריסאָוו, אַלע שליספּאַרעטש, מענער שײַ אַרױק נאַקירשטיי, שײַמאָן דושינאָ, מוּסאַל קאַן יעקב ייִווגאַס, ישראַל שוואַכנאַ, י. שײַפּער.

טעקסטען: ס. ב. אַדוואָדאָו, 5 נאָדעלס, שײַם נאָן, מוּסאַל, ה. רובין, א. זינגערמאַן און פּאַלעס-טאַטאַוו, דעמאַרזשעס, י. קאַסימאָוו, י. כּרױניץ, פּען אַהאַנעטעלע דורך אַרױט פּרױזאַק, מוּסאַל-לעבאַר, ה. רובין, קאַז-זושאַנאָ, שוואַכנאַ, בינג-אינספּעקטאָר-ט. קאַן, לויט-פּעכט-יערען.

מאַרגען שבת - 3 פאַרשיטעלונגען אָנהויב 4 נאָכט, 7.45 און 9.45 און.

פּילעסען צו בעקומען אין קאַסע פון 11 - 2 בייטאָג און 5 אָו. שבת און יום-טובֿים אַ נאַכטען טאַג

H. LUBICZ MED. סאַר הויט, ווענעריש און געשליכטס-קראַנק נעהמט ווידער און אויף צעגן זענען זענען 43 טייל, 141 32 עמפּאַנגען שעהן 8-10, 12-2, און 5-8 זיטאָג און יו"ט 9-1, סאַר דאַמען פּענונערער חרעס-וואַל.

געשמאקע וויינאכטס = געבעקס

האפען און אנגענעהמען איינפלוס אויף יום טוב דיגער שטימונג

אויב דו ווילסט, אז דאס יום-טוב דיגע געבעקס זאל זיך דיר אייננעמען און ס'זאל גוט שמעקען, נעהם

ד"ר עטקער'ס באק-פראשעק "BACKIN"

דער אויסוואהל פון געזונטערעכענענע געבעקס פאר איינער יום-טוב דיגען מיט וועט פערלייכערן די איינזעהליגע צאָהל פון דיר עסקער'ס אויסגעצייכענע פארשטימען.

ד"ר עטקער'ס רייך-אילוסטרירט ביכעל מיט פארשריפטען אויסנאבע F קען מען בעקומען פאר 40 גראשען אין אלע קאָלעניעל געוועלבער. אויב זיי פעהלען אויס, נאָכץ צושיקען פאָסט-טארקען דירעקט ביי מיר. אלס פארשטייער ווינצבאט-מאנהעל און דעם ניט בעקומען בעק-פראשעק "Cud Kuchal"

Dr. AUGUST OETKER, Oliwa

דער וועלט-גרעסטער חזן

מרדכי הערשמאן

זינגט מיטוואך, דעם 17 דעצעמבער

אין פילהארמאניע

יעדע רעקלאמע אין איבריג בילעטען שוין צו בעקומען אין קאסט פון פילהארמאניע.

פראטעסט-אקציע געגען העכערען דאס דירה-געלד

קליינהענדלער בעשלאסען ארויסצוגיין שיקען א מעמאריאל צו דער רעגירונג אין לאקאל פון צענטראלען האנדלערקער פער באנד (פאלדניצאווא 4) אין מיטוואך פארגעקומען א גרויסער מיטינג פון די קליינהענדלער וועלכער אין געוועזען געווארען דורכ'ן קליינהענדלער פער און (אלעקסאנדריסקא 19), אויפ'ן מיטינג זענען ארומגעזעט געווארען די פערשידענע פראיעקטען וועגען העכערען דאס דירה געלד. די מ. קירשבוין האט אָנגעוויזען, אז די גרעסטע צאָהל קליינהענדלער זענען נישט בכח צו צאָהלען אפילו דאס איז-סיגע דירה-געלד און יעדער איז שולדיג אָפּט פאר און מעהר קווארטאל, ווען דער נייער פראיעקט וועגען העכערען דאס דירה-געלד זאל אָנגענומען ווערען וועלען אלע קליינהענדלער אין פערלויף פון דער קראפטער צייט ווין עקסמיטירט פון זייערע דירות וויל זיי וועלען נישט האָבען מיט וואָס צו בעצאָהלען, אויף זיי מינג האָלט אָן אויב דער נייער פראיעקט זאל אָנגענומען ווערען וועט עס זיין א טויט קלאַפּ פון די קליינהענדלער נאָכדעם ווי ס'האָבען נאָך גערעדט עטליכע קליינהענדלער אין אָנגענומען געווארען א פראטעסט געגען פלאן צו העכערען דאס דירה געלד און ס'איז בעשלאָסען געווארען ארויסצושיקען א מעמאריאל צו דער רע-

Godz. 20.15

G. KULENKAMPF (Skrzypce)

G. FITELBERG (Dyrekcja)

OZIS W RADJO

א שרפה

(א) אין לאקאל פון דער פירמע באצוקעווישט, פיערטיקאווער 59, האָט געטען אויסגעבראָכען א שרפה, וואָס די פיערלעכער האָבען שנעל איינגעלאָשען.

סרדיציאנעלער חנוכה-באזאר פון „וו. י. א. א.“

50 פראצע. פון די הכנסות - לטובת דעם פון קימת לישראל

ווייטערדיגע גאנטראלע פון פאול באראטאו

די ערסטע וואָך פון פאול באראטאו און פרייטאג אין יודישען סעקטער אין זיידן מיט אונז ריווע-ערפאלג, ווי מיר האָבען דאָס נאָך נישט בייגעוואוינט אין די לעצטע יאָרהען. דער בע-ריהמער קינסטלער פאול באראטאו, וועלכער איז אויסגעטרעטען אין 2 פיעסען: סטרינדבערוס, „א-טער“ און סאלערס, „הינקעמאן“ האָט געוויזען אַזעלכע קינסטלערישע ליסטונגען, האָט געשפּילט אַזעלכע געניאלע קרעאַציפעס, און דאָס גרויסע טע-אטער-פּובליקם אויף אלע פאַרשטעלונגען אין מיטגעוויסען געווארען און מיטגעלעבט מיט יעדער סצענע.

לויט דעם סרדיציאנעלען מנהג, אָרדענט אין דער היינער פּויליש-פּערישע, וויזא-אויך היי-יאָהר אַ גראַנדיאָזען חנוכה באַזאַר, וועלכער וועט פאַרקוימען פון 13 - 22 דעצעמבער ה. י. אין צוואַנציגער מיט דער פּערשטערקער טעטיגקייט פון יודישען נאַציאָנאַל פּערז, האָט די פּערזאָנלעכקייט פון „וו. י. א. א.“ בעשטימט 50 פראַצע. פון די הכנסות פון באַזאַר לטובת דעם פון קימת לישראל

דער אָרגאַניזיר-קאָמיטעט אין פון צוויי-טערטען צו מאַכען אַלע נויטיגע הכנסות צום באַזאַר און זאַמעלען שצענדען.

לאדער יודישע האנדלערקער פרא-טעסטירען נעגען פראיעקט צו העכערען דאס דירה-געלד

אויף דער לעצטער פלענארער זיצונג פון צענטראלען יודישען האנדלערקער פערבאנד (פאלדניצאווא 4) בעטראכטענדיג די סראגע פון פראיעקט צו העכערען דאס דירה-געלד, וואָס זאל בקרוב אַרײַנגעטראָגען ווערען אין סײַם, און אַרײַנגעטראָגען דיג פון שטאַנדפּונקט, און דער דערמאָנטער פראיעקט בעדראָהט אין דער ערשטער רייה דעם יודישען האנדלערקער, וועלכער איז צוליב'ן קריזיס שטאַרק פּעראַרימט געוואָרען - אין בעשלאָסען געוואָרען אַרײַנגעטראָגען מיט אַ פראטעסט געגען דעם דערמאָנטען פראיעקט.

אין צוואַנציגער דערמיט אָרדענט אין דער צענט. יוד. האַנדל. פערבאנד, וואָסאָ דעם 7. ד. ה. אַ פראטעסט מיטינג, אויף וועלכען ס'וועלען אַרײַנגעטראָגען סײַם-דעפּוטאַט ד"ר ראַזענבלאַט דיר. אַרדינאַנט, אינוש. זשעלינסקי, אדון. שטרין, אדון. אפס, י. שוואַרצבערג און אַנדערע.

באַראַטאַו האָט זיך אַרײַנגעוואָרען אלס דער גרעסטער ביהנען-קינסטלער אין יודישען סעקטער, אלס איינער, וועלכער געזיצט אלע אויסערליכע און אינערליכע בעדינגונגען פון אַ געזאַלבען קינסטלער.

היינט פרייטאָג און מאַרגען שבת אין אַוועבן וועט באַראַטאַו דאָס ערשטע מאל אין לעדן זיך בעווייזען אין אַ ריי יודישער פיעסע - אין יעקב גאַרדינט, דער פּערמער, דאָס איז באַראַטאַו אַ קרוין-ראַל, וועלכע האָט איהם געברענגט זעהר פיל רוהם און צעניקענונג.

שבת בייטאָג ווערט היידערהאַלט ביי ביליגע פּריווען, „הנקעמאן“ מיט פאול באראטאו אין דער היינט-ראַט.

ציום פּדל לעהרער.

מיר מאַכען בעקאנט, אז די אונטער-אויסערעכענעטע פּערזאָנען פיהרען אויס סכּר די פּונציעס פון שטרייקברעכער אין באַיאַטאָוויטען

Gimnazjum Tow. Szerz. Oświaty Wśród Żydów w Łodzi przy ul. Pomorskiej 48

He man Szymon, dyrektor
Schächterówna Lea
Lu'a Fajwusz vel Fajwel
Lilkier Lejzor
Balin Jakób
Schweitzer Stanisław vel Szapaa
Jablonkowa Wanda
Hengeltraub Mordka
Zieliński zaak, inż.
Di-ingerowa, naucz. języka polskiego
Diringer, naucz. fizyki
Gruszczynski Stanisław
Szakin Lejba

ZARZĄD GŁÓWNY
Związku Zawodowego Nauczycieli Żyd. Szkół Średnich w Polsce.

האנצערט פון בעריהמטען חזן מרדכי הערשמאן

דער וועלט-בעריהמטער אָבער-קאָנסטאַר פון צענטראלען יודישען האנדלערקער פערבאנד, מרעס אויף מיטוואך דעם 17-טען ה. ה. אין פילהארמאניע 8,30 אָווענד מיט אַ גרויסען פּראָגראַם, וועלכער ענטהאַלט אי. בער אַ צענדליג פּערל פון רעליגיעזע און סינאגאגאַלע געזאַנגען אַ חוץ פּאָלקס-לידער און אָפּער-רען-אַריעס.

הרב שפירא אין לאדו

קיי וואָרט אין בעקומען צופאַהרען דער גרינדער דער פון פּערשען ישיבה הרב שפירא פון פּערשען ישיבה הרב שפירא רב האַלטען אַ דרשה אין דער אַלטשטעטישער שול (האַלבראַטקא 20).

פון „החלוץ-המרכזי“

דעם שבת קומט פאר די אלגעמיינע פער-זאַמלונג אין איינענעם לאַקאַל (צענטראלענאָג 4) מיט'ן סדר היום: 1) בעריכט פון דער ביז-איז-פּינער סעטינגקייט, 2) דיסקוסיעס, 3) און וואַהלען.

פון „אדרט“

דאָס מוסטער-טאַטענער „אַדרט“ האָט בעווייזען זען צווצויהען צוהינדליגער-טויזענדער סעקטער-בעזוכער צו דעם הערליכען פּראָגראַם „אויפ'ן הימעל אַ יודישען“ וועלכער ווערט איצט געגעבען. דאָס פּראָגראַם וועט נאָך געהען אַ קורצע צייט דעריבער דאָך יעדער אַ טונגען די בעלענעהייט צו בעוואוינערען דאָס הערליכע קל-נקונסט-טע-אַטער, בעזונדערס אין דעם איצטיגען פּראָכטפולען פּראָגראַם, דער „אַדרט“-אַנסאַמבל גרייט שוין איצט אַ דריטען גרויסען רעוועלאַציע-פּראָגראַם.

היינט פרייטאָג ווערט געשפּילט 2 מאל 7.45 און 9.45, מאַרגען שבת 3 מאל 7.45 און 9.45

טרינקט נור דעם הייסען געטרונקע „PONCZAK“

צו פערלאנגן אין אלע צושטענעס אין האוואיראניעס

בעהאנטמאכונג

דערמיט מוזן און בעקאנט מינער נ' קינדשאפט, אז ציליג דער בעקומען-ליכטיג האָט און געעפּענט אַנאַפּאַמיליטעט פון זיין לאַנגע ענגלישער פּערזאָנלעכקייט

ב'טשר'פטן-ב'ורא פל. וואלאשטי 3

(פאַרמער, רעכמס)

וואו עס ווערען פּינק-ליך און געוויסענשאַפט פּערזענליכע אלע אַרט בימעס אין פּערשידענע אַזשענדעס, ווי אויך קלאַזזעס, זעבענפּיעסעניס, אַדוואַלעניס אויף פּאַרשעק דאַקאָווי, אויסקויה פון פאַמזאַנטען, בעמערקונג: פּערשידענע עזוז ווענען פּאַדאַקאַווע ספּאַרעס ווי אויך אַנדערע פּראָגען ווערען ערטיילט דורך אַ ספּעציעלען גוט בעקאַנטען יודישען מיט אַכטונג

Sz. Hochberg, Pl. Wolności 3 tel. 216-58

ווי אויף זיך צו בעפרייען פון דער גריפע און איהרע פאלגען?

ערייכען קאָן מען נור מיט נוסטר ערהאַלונג אין נוסע לופט אין דעם בעוואונטען ערשטקלאַסיגען

פּענסיאַנאַט עלב'ינגער, לאסק

ביי לעדן, וועלכער נעמט אָן בעסט אויפ'ן ווינטער-סאַזאָן. עמפּעהלעט וואו רימס צימערן, ראַדיאָ, וואַנען-ווערנער אין וועלד צום ווערנערען שיקהאַמטע קאָן, נוסע בעדינגונג, ס'איז פאַראַויסגעזעהן גע'אָננענעמער צייט-פּערטרייב, צו צענדליכע פּרייזען! אינסאַרמאַציע: טעלעם. 107-87, אָדער קאַמיענאַג 1, ביי ה' עפּשטיין.

TRAN Lecznicy świeży poleca

Apteka J. CYMERA w Łodzi
WÓLCZANSKA 37, rón 6-do Sieronia. — Tel. 139-47.

